

BESSÓ
DE CAMPOS
REVISTA MENSUAL
Any 8, Núm. 66 • Gener 85 • 225 Ptes. (I.V.A. Incòs)

- Entrevistes a:
 - Batle de Campos
 - Miquel Serrador
 - L'amo en Toni Catllara
- Nins Russos a Campos
- El concert de Sant Esteve, un exit
- En veurem de tot color
- Futbolades

El "BANCO DE SANTANDER S. A."

comunica que ha nomenat com a
col·laborador extern per a la comarca
de Campos a **Miquel Obrador Lladó**

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01
07630 CAMPOS

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

**CANVIï
a 220V**

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Nous camins de futur

Diuen que... 4
 Vos recomanem 5
 A mig camí 6
 Xibiús: punt i final? 7
 Què farem amb l'abocador... 8
 Mestres de vida 8
 El V^è Concert de S. Esteve 9
 Exposició d'un Betlem 10
 Els Reis han tornat... 10
 Han refet la plaça.... 11
 Construccions a fora vila 11
 23 Nins Russos... 12
 Notícies Breus 14
 Notes d'Església 16
 Vint pams de Carrer Estret 17
 Fent una volta per la vila 18
 Opinió 20
 Conversa amb.... 21
 Sant Blai informa 22
 Campos d'ahir i d'avui 23
 Campos d'un temps 24
 En veurem de tot color 25
 Educació 26
 Notícies de Partits 26
 Ni teva... / ...Ni meva 28
 Això era, i ja no és 29
 Futbolades 29
 Temps de joc 30
 Fora de banda 31
 Bàsquet 31
 Pesca 32
 Colombofília 32
 Escacs 33
 Fotos d'antany 34

ncetam un any nou encarats a esdeveniments que subretxaran la transcendència, tot un cúmul d'obligacions cíviques unes ja determinades i d'altres imprecises- que fitaran el futur més immediat, o almanco obriran noves expectatives de millorament i de continuïtat, potser amb veu clara i sense embulls, netament, amb dignitat.

Ara com ara, l'única convocatòria prevista, a nivell global, és la de finals del mes de maig, data en la qual haurem d'elegir, amb tota plenitud democràtica i a les obertes, els nostres representants al parlament del Govern Balear, i també tota una llista de noms que conformen les diverses candidatures que volen accedir a l'Ajuntament, amb un nou batle i dotze regidors que subretxaran la pròxima legislatura amb quatre anys de relleu municipal.

De les eleccions generals, a nivell d'Estat, no en podem dir massa coses. Potser s'avançaran els comicis, o tal vegada s'esgotarà l'actual legislatura fins al límit final. És difícil preveure res en concret. I tot és possible, sobretot tenint en compte els entrebancs amb els quals ha trevalat l'actual Govern. Si s'avancen els comicis electorals és cosa mala de preveure, però si l'esclat és definitiu ja ens donaran notícies. Ara com ara, allò que ens importa és perfilar les candidatures municipals, i estar amb l'orella alta davant l'elecció del nou Parlament del Govern Balear.

A Campos concretament -i Campos és el que més ens interessa- sembla que l'ambient electoral estarà més mogut que mai. D'una banda sembla que l'actual coalició que governa l'Ajuntament es desfarà irremediament. I que el Partit Popular, Unió Mallorquina i Unió Campanera aniran cadascú pel seu compte a cercar els vots que els atorguin confiança i una possible majoria minoritària. Cosa difícil de preveure, perquè algun d'ells -concretament UC- potser, al final determinatiu, s'aliarà amb els socis de sempre -el PP- encara que posant condicions que ara no es poden avaluar. Unió Mallorquina -tot un nacionalisme moderat, amb intenció d'ocupar el centre polític, difícilment s'entendrà amb els socis d'antany, encara que tot és possible. La lògica, en política, no existeix. I hi poden haver sorpreses de darrera hora.

A l'altra banda de regruix consistorial, municipal i altres etcèteres (tot i suposant que la gent d'Esquerra Unida, els comunistes descafeïnats, no hi voldran dir la seva) queda el residu d'un PSOE que està a les seves hores més baixes. Sembla que hi haurà candidatura, i que els votants fidels podran aconseguir almanco un regidor -talment com ara- al consistori. Cosa també incerta, perquè el trull, i molts silencis, han restat credibilitat al PSOE encara que, moderadament, es pugui fer valer i puntuar.

Una altra alternativa clara, en aquests pròxims comicis electorals, és la del PSM-Nacionalistes de Mallorca que poden -aquest pic sí- consolidar-se i mantenir una considerable força en l'estatus del nou Ajuntament. El grup nacionalista -que suposadament encapçalarà de bell nou Sebastià Covas- ha treballat amb constància aquests darrers anys per a fitar un consistori més obert, i de la tasca del tres regidors que té ara el PSM a l'Ajuntament n'ha sortit almanco transparència i l'aclariment de molts embulls.

Estam, idò, encarats a un futur immediat de difícil premonició. Ara més que mai, tot iniciant un any nou -que voldríem millor per assantar i aclarir tants conflictes pendents- tenim a la boca del cor tot un seguit d'esdeveniments que vendran a establir una millorança per a tothom. Els campaners i les campaneres -com ho farà tota la gent d'aquestes illes nostres- haurem de fitar el futur que volem. D'aquí a un no-res tot pot esser diferent. Molt millor. Confiem, una mica entre tots, que no caurem en els errors d'antany. Perquè hem rebut massa poc, i volem millorar el futur.

Diuen que...

— A la Biblioteca Municipal aviat hauran de comprar llibres en alemany.

— El batle no és que no tenguí mà esquerra: la té amagada.

— Per devers Son Baco hi pot haver més d'una escopetada.

— I no serà per a caçar llebres...

— La Comissió Provincial d'Urbanisme de vegades n'endevina qualquna. I aquesta darrera l'ha encertada de ple.

— L'Ajuntament va de rota batuda. Anassin més vius no travelarien tan espesses vegades.

— Ara veurem què passa amb el Pavelló que es vol construir al Camp Municipal d'Esports.

— La canalització d'aigües netes i el clavegueram ho deixarem per a devers l'any 2030, per als néts.

— A l'Ambulatori hi ha hagut canvis. I diuen que n'hi haurà més.

— Una fotògraf alemanya s'ha passat tres dies a Campos fotografiant totes les cases -de la vila i de foravila- construïdes amb paret de pedra.

— No feia les fotos per a una revista especialitzada, sinó per a una immobiliària del seu país.

— Així com anam, enlloc de fer-nos bilingües en castellà ho haurem d'esser en alemany, o en anglés.

— No ens deixaran triar.
— A la vila hi ha molta gent que estudia alemany. I molts d'ells/elles no saben escriure en la llengua que parlen a ca seva.

— En Miquel Alomar va tenir molt èxit a les Jornades de Cuina que el mes passat va organitzar el Casino de Mallorca, dirigides per ell i la seva dona.

— Llàstima que vénguin tan pocs tords, i que hi hagi tan pocs esclata-sangs, dos elements bàsics per a fer una bona Cassola casolana, a ca seva.

— L'Ajuntament no sap si cedir el 0'7 percent al Tercer Món, o demanar que li ho donin a ell.

— Els funcionaris municipals també han de menjar. No en mancaria d'altra.

— Volen convidar José Maria Aznar, president del P.P. que véngui un dia a Campos, però exigeixen que s'afaiti els mostatxos.

— En canvi a Felipe González, president del govern de l'Estat Espanyol, n'hi ha que no el volen convidar perquè va massa viu.

— N'hi ha que no van de verbes. Canvien el cotxe cada any.

— Les bicicletes són per a l'estiu. És el títol d'una pel·lícula. Perquè per Ses Escoles i Es Col·legi hi ha bicicletes tot l'any.

— Amollades de qualsevol manera. I si plou que ploqui.

— Al Ple de l'Ajuntament de Ses Salines un regidor va intentar menjar un plat de frit. El batle de Lluçmajor prohibeix, el dia de Sa Fira, la paradeta de la revista «Lluçmajor de pinte en ample». Aquí ja no feim res original.

— Hem perdut els papers. I els alemanys se faran mig poble seu.

— Vendrem les cases i haurem d'anar al·loguer. O ens enviaran a porgar fum.

— El poble de Campos, després de 16 anys, demana un canvi, ja.

— Tal vegada, per fer parèixer que es canvia i que tot segueix igual només es canviaran el collar.

— Hi podria haver divorcis i casaments interessants.

— De moment hi ha molt de rum-rum i ningú no té res clar.

— Què farà En Roig, el deixaran presentar o li donaran un càrrec per Ciutat?

— D'estar a l'oposició no en sap tothom.

— I en Guillem «Canoveta», tornarà anar de rodolons amb el P.P.?

— Hi podria haver molta gent nova a les properes eleccions. Noves candidatures, no pus candidats... Si entre tots giren la truita podria ser molt gros.

— La malifeta d'adjudicar els «xiringuitos» a Píris ens costarà als campaners una penitència molt llarga. D'aquí a 16 anys encara no s'haurà acabat.

— No han volgut parlar, per molt que l'oposició ha suggerit, de demanar responsabilitats als que hi varen votar a favor ni als tècnics que varen fer el bonyol d'informe en què es basaren.

— Xerren molt de la plaça dels Tres Molins. Ha estat la gota que ha fet vessar el tassó. Tan necessari era?.

— Hi havia un projecte presupostat amb 14 milions i al final s'ha feta per 7 milions perquè el CIM ho va trobar car. No és molt sospitosa aquesta elasticitat?.

□

ASSESSORIA EMPRESARIAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2^{on} • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

**PRODUCTES
ADROVER**

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Vos recomanam

• Per Sant Blai anar a cercar espàrrecs; enguany, amb tanta saó n'hi haurà molts.

• La biografia de Maria del Mar Bonet escrita pel felanitxer Joan Manresa (Ed. La Magrana).

• No fer cas de moltes de les pel·lícules que darrerament ens arriben de la Xina. La majoria són avorridíssimes. Cosa que passava antany amb el cinema dels països de l'Est: Hongria, Polònia...

• El film de Vicente Aranda «La pasión turca», amb una esplèndida Ana Belén (Desideria) de protagonista.

• En la doble sessió d'aquest mes, el film de Paul Schrader «Posibilidad de escape», amb William Defoe i Susan Sarandon de cap de llista.

• Anar alerta a no ensopegar amb la faroleta que han col·locat a la placetoneta del Camí de Mar, devers Es Socarrador.

• Aquesta dita: Hi ha més corbata

que home. Hi ha més farola que placetoneta.

• Allò que cada mes repetim: Triau, placetes o faroles. Que de poca cosa més podeu triar.

• La novel·la de Maria Mercè Marçal «La passió segons Renée Vivien». (Ed. Columna-Proa).

• Per als sentimentals, de llàgrima fluixa, la versió novel·lada de la sèria de TV3 «Poble Nou». (Ed. Proa).

• Recuperar, com fa tothom, les cançons de The Beatles. A la dècada dels 60 varen revolucionar tot el món musical; i avui encara són ben vius.

• Eau de Toilette «Eau Sauvage», de Christian Dior.

• Anar a peu a Sant Blai (enguany cau en dijous, però la festa serà diumenge dia 5) sense oblidar-vos de comprar panetets a les monges, i deixar que vos untin el coll amb oli.

• Callar quan convé.

• Si els diumenges teniu lleguda, anar a veure l'equip de Benjamins-7 de futbol. Juguen de meravella, i cada minut fan un gol. No vos en penedireu.

• Menjar una pizza al nou local de «Ses Forques» (Av. Jaume II), i després anar a fer una copeta al nou pub «Es puntasso» (carrer St Llorenç).

• No comprar cintes de vídeo als Supermercats: teniu un alt percentatge de possibilitats que vos espenyin el capçal del manetoscopi.

• El darrer C.D. de Joan Manuel

Serrat, «Nadie es perfecto».

• Fer-vos socis del Cercle de Lectors. Fan unes edicions magnífiques, molt bé de preu, i amb títols molt suggerents.

• No dir «blat» fins que estigui dins el sac, i ben fermat.

• Començar a posar messions pel partit París St. Germain-Barça de quarts de final de la Copa d'Europa al mes de març.

• Una llagrimeta pel Reial Madrid, esborrat de les competicions europees per un modest equip rus.

• Enguany tampoc.

• Fer una altra llagrimeta pel Barça i felicitar esportivament al Reial Madrid pel 5-0.

• No travelar dos pics a la mateixa pedra.

• Per Santa Àgueda (5 de febrer) fer el planter de les alfabegueres, que podreu enumar per devers sant Bernat (20 d'agost).

• Aquest mateix dia, si teniu lleguda, sembrar carabasses turqueses i alls (és temps de lluna vella).

• Si la Candelera (2 de febrer) plora, l'hivern és fora. Si la Candelera riu, és lluny l'estiu.

• «Mercedes 320 Cabrio», un cotxe de 220 CV de potència, que pot anar a 230 Km/h i consumeix 12'5 litres. Val 10.687.000 de pessetes i podeu elegir entre cinc colors.

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 • Campos A 10 Tel. 65.03.45

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.

Ctra. Campos Lluçmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,

Prevenió de càries, Pròtesis i

Prevenió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

A mig camí

Ja no hi ha la comandera que abans hi havia. Almanco així ho sembla, tot filant molt prim i encarats a les diverses expectatives que ens ofereixen els distints partits i grups polítics que volen accedir -amb la millor de les eufòries- a posar en net tot el regruix caduc de l'Ajuntament, i paral·lelament també, de tots els deutes i tots els embulls que han generat i acaramullat en excés els uns i els altres -ben coneguts- en aquests darrers quinze anys de vida municipal.

Un Ajuntament perfecte no hauria d'existir. Perquè tota millorança és útil, i és bona. La imperfecció motiva el desencís, i és en la corrupció on sorgeix la cara negra de tot allò que volem posar fora de joc, perquè no ho sentim vivament propi, ni ens interessa. Hi escopim sal i seny,

un dia i un altre.

Campos no és una excepció en res. És, i té vida pròpia. I la manté viva fins als límits de l'imprevist. Però la gent que habita aquesta vila, avui encara és conscient, o així ho sembla, que no pot continuar amagant els fracassos, els deutes o la insensatesa dels qui han fet de la vila un no-res callat, insensible des de tots els somnis i utopies, la buidor més absoluta. Talment un cec que escolta. O un boig que riu. Tot de tothom, esborrats de la història que volem un poc nostra. Ara més que mai, però com sempre provocatius i àgils.

Damià Huguet.

GABINET Iladó S.P.C.
GESTORIA ADMINISTRATIVA
ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

**PERRUQUER • ESTILISTA
UNISEX**

Carrer Manacor, 40 • Tel. 65.21.10
CAMPOS

Bar - Restaurant

CA'N CÓS

Especialitat en: Cuina Mallorquina, Grill

BANQUETS • NOCES • COMUNIONS

Ctra. Santanyí, s/n - Tel. 65.27.87
07630 CAMPOS

Taller Mecànic
CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Xibius: punt i final?

En la sessió extraordinària i urgent del Ple, celebrada el passat dia 30 de desembre, s'acordà -amb 8 vots a favor (PP-UC) i tres en contra (NM-PSM i PSOE):

1er. Fixar les indemnitzacions que hauràn de percebre la Sra. Adrover i els Srs. Lerma, Morlà i Bauzà, així mateix la corresponent al Sr. Piris.

2on. Aprovar el conveni que permetrà executar la sentència 630 del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJ).

Vistes així les coses, no és massa la informació que en podem treure, i no gaire més explícits foren en la sessió plenària abans esmentada.

El debat d'aquest punt es va centrar en la presentació d'unes preguntes, per part del PSM, que qüestionaven la legalitat de l'acord proposat i alguns dubtes i opinions en relació a aspectes puntuals. El PSOE va donar suport, de manera general, a les manifestacions del PSM i va fer incidència en què el seu grup, en l'anterior consistori, va ser el que primer es va manifestar en contra de la concessió al Sr. Piris. El batle, en nom de l'Equip de Govern, va intervenir per posar de manifest que sempre es demanava el mateix i no va contestar. El PSM va tornar intervenir per repetir que si les demanava era perquè mai no se li havien contestades.

Les notícies aparegudes en la premsa illenca no han aportat molt més. Per una part sembla que ens hauríem de sentir satisfets, per una altra que no s'ha avançat massa.

Posant fil a l'agulla n'he sabuts alguns detalls més:

La fixació d'indemnitzacions es va fer a partir d'un informe presentat per l'assessoria econòmica de l'Ajuntament, que havia tengut en compte els informes i opinions de cada una de les parts i que tenia com a objectiu fer possible l'execució de la sentència i evitar que cap de les parts es pogués sentir perjudicada.

És ben sabut per tots que la sentència reconeixia el dret dels recurrents a ser adjudicataris dels lots 3,4,5 i 6 en lloc del Sr. Piris, així mateix el dret a ser indemnitzats pels anys que no han gaudit del servei. Del Sr. Piris la sentència no en parla, el dret a la

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

seva indemnització és, per tant, una decisió municipal.

El 2on apartat de l'acord fa referència a un conveni; conveni que no ha transcendit i que de manera molt general ve a dir:

- Els nous adjudicataris seran els recurrents.

- El lots es reparteixen: el Sr Piris tots els bars, el recurrents les hamaques corresponents al lot pel qual havien licitat.

- Ajuntament i Sr Piris retiren els recursos de casació del Suprem. Recursos contra la sentència 630 del TSJ.

- La concessió es perllonga per 10 anys en cada un dels lots, anys que començaran a comptar una vegada acabada la concessió inicial (10 anys que substituirien les possibles quantitats a pagar per l'Ajuntament).

- Es fixa com a canon a pagar -durant els 10 anys de concessió extra-, la quantitat que s'haurà pagat l'any 6 de la primera concessió. Aquesta quantitat congelada durant la totalitat dels 10 anys.

Els dubtes i qüestions que sorgeixen de cada un dels apartats són molts i es multipliquen a mesura que es profunditza en els detalls. Això, si més no, ens porta a un acord global en el qual l'Ajuntament hi perd i a un acord en el qual hi segueix perdent la credibilitat cap a les actuacions i decisions de les entitats públiques, i hi perd l'ESTAT DE DRET, meta a la qual ens hauria de conduir el bon exercici democràtic.

Sembla com si s'hagués intentat una sortida digne i que taqui el menys possible les persones responsables de tot l'embolic. Realment no es troben arguments que duguin a pensar que s'ha intentat el bé general per sobre dels interessos personals. Tanmateix no se sap si mai més se n'haurà de tornar parlar. El fons de la qüestió és ben present en la ment de la majoria, aquest «pecat original» també s'haurà d'afegir a la càrrega diària de tots, i no sé jo si tots en som tan culpables com això. Seria un poc precipitat, tal volta, posar-hi el punt i final.

M. J. R.

RESTAURANT

CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SEN

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Què farem amb l'abocador de fems i deixalles? És un dels que no té autorització com pertoca

Fa unes setmanes el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears donava la raó a un particular (pareix ésser que interessat en aquests negocis) sobre els abocadors de fems i deixalles il·legals de Mallorca. Ja hi ha hagut i encara roman oberta una polèmica important sobre això a Menorca. Ara, Mallorca. Il·legals ho són tots els que no estan autoritzats i autoritzats d'acord amb la Llei, que és, com pertoca, exigent amb una activitat molesta de per si i malsana com tothom podrà comprovar si fa una volta (no en parlem si hi va viure) per la Carretera de Santanyi devers la Costa d'Es Figueras. Un fum blanquinós i pestil.lent emana d'aquell lloc on s'acaramullen tones i més tones de material deixat o tirat. El problema dels residus, juntament amb el de l'aigua i el de l'ordenació del territori, un dels grans problemes de Mallorca roman sense solució. Els Ajuntaments no poden donar-li solució. El Consell

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— Els residus sòlids són un problema greu a Mallorca i a Campos

Insular ha posat en marxa el Pla de Residus que està just ara començant i rebent les crítiques dels ecologistes anti-incineració. El Pla necessita de

llocs crítics per a posar-hi els fems i residus. I, en definitiva, ningú vol la brutor o la m... devora ca seva.

Redacció.

Mestres de vida

Aquesta exposició es presentà en el marc de les diverses actuacions de l'any 1993, «Any Europeu de la Gent Gran i de la Solidaritat entre generacions».

Com el seu nom indica, l'exposició ens endinsa en els valors del mestratge de les persones grans com a portadores d'experiència, de tradició i d'una especial forma de veure les coses, patrimoni del qual es poden enriquir considerablement les altres generacions.

Mitjançant les diverses imatges, podem observar la calidesa dels intercanvis que es produeixen en la vida quotidiana entre les persones grans i les persones d'altres edats, i especialment, la complicitat entre els més joves i els més grans que, com diu José Luis López Aranguren, «tenen moltes coses en comú» o, com diu Elena Soriano, «són les generacions de l'entrepà, el condiment del qual està compost per l'edat intermèdia».

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

MESTRES DE VIDA dona testimoni de les relacions intergeneracionals en els ambients rurals i urbans de diversos indrets del territori espanyol. Les imatges evidencien l'existència de relacions i intercanvis entre les persones grans i els no tan grans i capten

instants on tots podem identificar alguna de les vivències que en diverses ocasions hem compartit amb els nostres avis i que ben segur ens ha deixat una empremta important.

Redacció.

El Vè Concert de Sant Esteve, un gran èxit

Dilluns dia 26 de desembre es va celebrar el concert de Sant Esteve, que tradicionalment organitza per aquesta data la delegació de Campos de l'Obra Cultural Balear i que es va dur amb el co-patrocini de l'Ajuntament de Campos. L'acte es va dur a terme a la sala d'actes de l'Ajuntament, ofert per la soprano Sandra Galiano acompanyada al piano per Miquel Estelrich, va suposar un clamorós èxit pels intèrprets que varen veure recompensada la seva taxa amb fortes i perllongades ovacions d'un públic, tan nombrós com selecte, entre el qual es varen poder comptar bastants de personatges del món musical mallorquí que no varen voler perdre l'oportunitat d'escoltar el primer recital que aquests dos artistes oferien conjuntament.

Na Sandra, amb un torrent de veu impressionant, va saber donar en tot moment la inflexió que requeria cada un dels diferents estils que presentava en un programa fet a mida per poder lluir una àmplia gamma de registres expressius. En tot moment Miquel Estelrich la va arropar amb la mestria pròpia del que és un dels millors i més experimentats pianistes acompanyants de les nostres illes.

Tot un èxit que va esser compartit

Foto: Guillem Mas

— Miquel Estelrich (piano) i Sandra Galiano (soprano) agradaren molt al públic.

pels organitzadors que veuen com el concert de Sant Esteve es consolida com una de les principals i més serioses activitats musicals de la vila de Campos i que a aquesta cita anual acudeix (de cada pic més) gent d'altres indrets de la nostra geografia motivada per una atractiva oferta.

Sense cap dubte estam en el bon camí. Però és ara quan l'esforç ha d'esser més intens. S'ha aconseguit, amb la col.laboració tant dels orga-

nitzadors com dels intèrprets, un nivell més que digne i un suport popular important, el que implica una responsabilitat de cara a la pròxima edició. Serà necessari preparar-la amb temps, dotar-la econòmicament i cercar la col.laboració de tots, que tan bons resultats ha donat enguany.

Miquel Àngel Aguiló

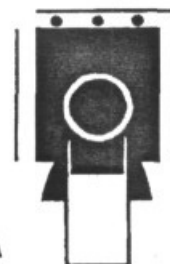
PUBLICITAT A RESSÒ:
Carme Llaneras. Tel. 65.21.32
Fax. 65.01.47

CRISTALLERIA
PERELLÓ
Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

BUGADERIA
TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

Exposició d'un Betlem

Un any més hem pogut visitar el Betlem que per les festes munta l'Ajuntament. Aquest any, a diferència dels anteriors, el Betlem estava muntat a la Sala de Cultura de «Sa Nostra».

Del 22 de Desembre al 10 de Gener s'han pogut veure les tres escenes que el formaven: els Reis en el desert, els pastors a la muntanya i el naixement. Els responsables d'aquest muntatge han estat en Julià Obrador, n' Andreu Ollers, en Macià Lladó i en Biel Amer amb la col·laboració de «Sa Nostra» i l'Ajuntament de Campos.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

—El Betlem fou montat per Julià Obrador, Andreu Ollers, Macià Lladó i Biel Amer.

Els Reis han tornat enguany ben carregats

Puntuals com cada any varen arribar els Tres Reis d'Orient amb els seus patges, carrosses i cavalls i amb tota una trecafila de regals, joguets, jocs de taula, roba, de tot i molt, un poc per a tothom.

A les 8 i deu feien entrada a l'Església parroquial per visitar el Nin Jesús i deixar-li els presents i després pel Carrer Major acompanyats de tota la gentada es varen dirigir cap a la Sala per a fer festa amb tots els nins i nines i amb tots els qui s'hi varen afegir. Enguany potser la carrossa més espectacular era la que tenia moviment incorporat. Totes novedoses i amb il·luminació varen formar una autèntica cavalcada Reial. Els Reis, d'allò més simpàtics i agradosos, saludaven a tothom i especialment, com és natural, als nins i nines.

Ressò enguany els va demanar un almud de seny per a tots els responsables culturals campaners. Ara veurem si en varen deixar gens o no.

El patge del Rei Baltasar.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— Els Reis varen venir ben carregats per als nins i nines.

Cristalleria CAMPOS C.B.

Jaume Vadell Adrover

Joan Oliver Bordoy

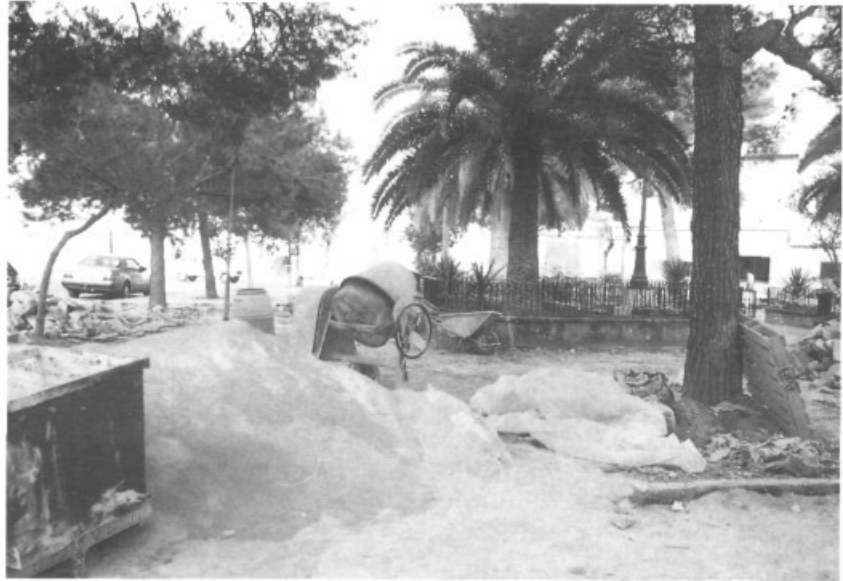
Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • 07630 CAMPOS

✓ Local

Han refet la plaça des Tres Molins

Com ja vàrem dir fa temps a Ressò hi havia un projecte milionari per a refer la Plaça des Tres Molins, una plaça que marca tot un redol de Campos i que tenia, pel seu tamany i funció, les coses imprescindibles. Així i tot, encara que hi hagi necessitats urgents que romanen sense ni començar, l'Ajuntament es va decidir a seguir amb el projecte. Ara, acabada, veim que la reforma no ha estat molta ni transcendental per als veïnats. Sí però deu haver costat els seus doblers. I tots surten d'allà mateix.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Redacció.

— Les obres a la Plaça des Tres Molins, avui ja estan acabades.

Construccions a fora vila

No tornàrem a parlar d'aquest assumpte que mou a indignació i tristesa a la vegada si no fos per unes declaracions del Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori del Govern Balear que vénen a confirmar el que tots sospitàvem i tocàvem amb les mans: que hi ha moltíssimes obres noves a fora vila que ni tenen els permisos ni són autoritzables. El Conseller diu que hi vol posar remei i que vol fer una Llei per assumir la matèria i deixar de banda els Ajuntaments.

Tots sabem que, com diu Santa Teresa «de bones intencions l'infern n'és ple». No hauria de quedar en no res tot això i sobre tot els Ajuntaments, avergonyits, haurien de defensar seriosament la seva competència exercint-la. A Campos, encara que sia un poble costaner, aquest és un pro-

Foto: P. O.

— El nostre territori està farcit d'obres i construccions sense to ni so.

blema que es veu amb qualsevol passeig que un faci per fora vila.

Perquè ara la crítica ve de molt amunt i de molt aprop.

Què farà el nostre Ajuntament?

Redacció.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom
Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

23 Nins Russos foren acollits per 23 famílies campaneres aquest Nadal

Nadal sempre és temps per estar contents i ajudar els altres. Aquests nins procedents de Rússia, segurament hauran passat uns Nadals molt diferents als que fins ara havien passat. Són nins que han de viure amb una desgràcia que deixaren als seus pares una gent que tenia clar que primer eren altres coses que la seva pròpia gent, -quines altres coses?-. La condemnaren a viure amb la radioactivitat d'una central nuclear sense cap motiu que ho justifici. Gràcies a això, ells -els nins- estan condemnats a viure amb problemes de salut des que varen néixer. A Campos, amb l'aire de la mediterrània, amb el sol de la mediterrània, se'ls nota que viuen millor. Llàstima que el seu no sigui ben bé un viatge de plaer. Amb Sebastià Roig, batle de Campos, parlarem d'aquests nins de Txeliàbinsk, Briansk i Tomsk.

— Des de quan s'organitzen aquestes estades dels nins russos a Campos?

— Fa cinc anys va venir per primera vegada un grup de persones majors afectades per Txernobil. Entre la gent que va venir n'hi havia que havien pres part directament en la construcció del sarcòfag per aturar la radiació. Arran d'aquella vegada, essent jo Director General de Joventut em convidaren oficialment a visitar Rússia i vaig entaular amistat amb un centre benèfic, una Organització No Governamental -ONG-, anomenada «El Nostre Futur» que està ficada dins UNESCO-Internacional. Aleshores vaig veure que era una organització que tenia unes garanties, que explicaven

— Sebastià Roig satisfet de l'estada dels nins russos a Campos

les coses tal com són, i quan vaig entrar de batle a Campos vàrem mirar la possibilitat de dur nins, però es va haver d'anar postposant perquè no hi havia un lloc adequat, i perquè disposar directament de famílies perquè els acollissin era un poc difícil; fins que vàrem arreglar Es Palmer. Després d'això ens vàrem plantejar si duríem nins minúvulds o nins sense cap minusvalia. Pensàrem que la feina estava amb els minusvàlids que són els que realment tenen problemes. A Espanya hi ha uns 300 nins russos i només n'hi ha 23 amb minusvalies.

A través de «El Nostre Futur» vàrem saber la veritat d'una de les centrals de Txeliàbinsk, una ciutat situada a la Serra dels Urals, que té tres centrals que l'enrevolten amb una altra en construcció, amb un índex de contaminació molt elevat i que va sofrir l'any 1957 una explosió nuclear molt més forta que la de Txernobil. Aquesta explosió es va ocultar i la gent no va ser desallotjada. Aquests nins, que ja venguéren a l'estiu, són els fills dels que eren nins quan va ocórrer l'explosió i tenen majoritàriament malformacions genètiques o malformacions orgàniques, no tenen disminucions psíquiques, -són molt intel·ligents i molt educats-, però n'hi ha que els falta un braç, pateixen tots problemes respiratoris,... però no tenen malalties contagioses.

Són uns al.lots que val la pena tenir-los perquè és un relax per la persona quant a solidaritat.

— Aquesta relació Campos-Rússia es limita al treball amb «El Nostre Futur»?

— No, estam oberts a altres perspectives. Seria interessant. El que passa és que aquesta zona de Txeliàbinsk és una zona molt afectada i de la qual se n'ha parlat poc, és una zona prohibida. Es podria fer algun tipus d'agermanament cultural.

Dins els programes humanitaris, aquesta és una bona tasca per dur a terme. El fet d'haver duit nins minusvàlids, malgrat que pel carrer no se'ls pugui apreciar la minusvalia, representa per a ells a nivells de salut, molt. A més se'ls ha fet una revisió mèdica a tots.

Amb «El Nostre Futur» no hem tengut cap problema perquè no ens ha enganat mai, no ens ha duit mai cap al.lot de bona casa a passar unes vacances; tots tenien algun tipus de minusvalia.

— Com s'organitzen aquestes estades?

— S'organitzen entre «El Nostre Futur»-Moscú i en el nostre cas, jo. «El Nostre Futur» corr amb el cost de viatge Txeliàbinsk-Moscú i Moscú-Barcelona. Nosaltres amb la col·laboració d'Iberia, que col·labora molt, pagam els viatges Barcelona-Palma,

✓ Local

Palma-Barcelona. Les estades aquí les cobreixen les famílies, a part de petites coses com un sopar o una excursió.

— **Amb quin suport d'altres institucions contau?**

— Peraquesta vegada hem comptat amb l'ajut de les famílies que els han acollit que s'han fet càrrec de la part de l'alimentació, una ajuda que pot no semblar elevada però que és una consideració relativa ja que els nins descobreixen uns productes que els són molt bons (iogurts, sucs, fruita) dels quals n'han de disposar tot el que vulguin.

Conptam amb ajuda indirecta dels llocs que visiten. També amb l'ajuda d'una sèrie de persones campaneres que han donat roba, medicaments per uns sis mesos ja que allà els recursos mèdics són pràcticament inexistent,...

— **Quins canvis s'han produït d'ençà de la primera estada?**

— Canvis pràcticament cap. L'experiència d'ara ha estat diferent, amb estades a famílies però totes estan satisfetes. Els nins s'han integrat perfectament en la família i en el poble, amb petits detalls lògicament, però es pot estar molt satisfet. El problema de la llengua no ho ha estat tant, però de totes maneres el traductor ha tengut molta feina. L'únic canvi es podria dir que són les estades en famílies i que s'ha abaratit el cost a l'Ajuntament, però s'ha de dir que l'experiència de les famílies no s'ha fet per abaratir el cost a l'Ajuntament sinó perquè els nins visquessin d'una manera diferent a la que viuen allà, integrats dins d'una família.

— **Què representa pee als nins aquestes estades?**

— Molta salut; veure un món desconegut; la majoria no havien vist la mar mai, i per a ells ha estat un impacte fort; veuen el sol d'una altra

manera perquè allà hi ha molts de mesos que no el veuen. Fan indicacions de que alenen millor aquí malgrat que és una zona humida no ideal per a persones que pateixen problemes de pulmó.

— **Hi ha algun procés de selecció dels nins?**

— Allà sí; se prioritza el nin que pot valer-se per ell mateix, i després la gravetat de la malaltia que tengui.

Aquí cada família es queda un nin perquè s'hagi d'acomodar a la família i la família s'hagi de preocupar més d'ell, cosa que seria difícil amb més d'un. El nin es tria aquí per ordre rigorós d'inscripció de la família i pel nombre d'al.lots que tengui cada família.

— **Quin temps han estat?**

— Del 24 de desembre al dia 16 de gener.

— **Valoració de l'experiència i continuïtat.**

— Valoració totalment positiva i quan a la continuïtat s'està a punt de crear a Campos una Associació de Protecció a la Infància i durà endavant

operacions d'aquest tipus. De moment per col.laborar amb aquesta tasca poden venir a l'Ajuntament i qualsevol ajuda serà ben rebuda.

— **Vol fer algun agraïment o afegir res més?**

— Donar les gràcies al poble per la manera com han respost, a les famílies i a tots aquells que les enrevolten (padrins, germans,...), que han fet aquest Nadal un bon exemple de solidaritat. Campos ha estat l'únic poble a Espanya que ha volgut minusvàlids i el Consul Rus a Barcelona agraeix molt aquest fet al poble de Campos i així ha volgut que es comunicàs.

Tenim l'esperança que no s'hagin de fer en el futur viatges de nins per unes causes tan terrorífiques com aquestes i esperam que aquells que en facin gaudeixin de les estades.

Esteve Tomàs.

— El grup de nins de Txeliàbinsk, Briansk i Tomsk.

CICLOS GORI

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

CURS PRÀCTIC D'AGRICULTURA ECOLÒGICA

Dins el programa de la nostra Universitat de cursos oberts per a tothom, i que posen a l'abast de tothom uns coneixements de nivell universitari, entre molts d'altres cursos per aquest segon trimestre s'ha convocat un **Curs pràctic d'agricultura ecològica**.

Vos hi podeu apuntar fins dia 6 de febrer a la Universitat, Edifici Sa Riera, C/ Miquel dels Sants Oliver, 2 de Palma, Tel. 17.30.14. Val 9000 pts.

Contindrà unes classes teòriques i unes pràctiques amb sortida a una finca. Les dates de realització són 2 i 3 de març de 6 a 9 del capvespre i 4 de març tot lo dia.

L'AJUNTAMENT NO VA FIRMAR EL CONVENI D'EDUCACIÓ D'ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Segons informa el Ministeri d'Educació mitjançant la Direcció Provincial es va firmar un Conveni entre el MEC i diversos Ajuntaments per a la realització d'activitats extraescolars dels alumnes. L'Ajuntament de Campos no figura entre els 20 signants d'aquest Conveni.

LA CONSELLERIA DE SANITAT RECOMANA

La Conselleria de Sanitat ha fet unes recomanacions dietètiques per a prevenir el càncer basant-se en diversos estudis de prestigiosos Centres científics. Són les següents:

1. Augmentar el consum de vegetals i fruita
2. Moderar el consum d'alcohol
3. Evitar l'obesitat
4. Reduir el consum de sal i d'aliments salats
5. Augmentar el consum d'aliments rics en fibra

Val a dir que el càncer a Mallorca és tristament conegut. Tenim a l'any 1990 1145 casos a homes i 786 a dones.

El càncer predominant és el de pulmó per als homes i el de mama per a les dones.

PLA D'ACTUACIÓ LINGÜÍSTICA DE LA CONSELLERIA DE CULTURA

Derivat de la polèmica Ordre del Conseller de Cultura, B. Rotger, sobre ús del català a Centres, Ordre impugnada i contestada per molta de gent i institucions preocupades, el Conseller va presentar el pla d'actuació lingüística i va sol·licitar i obtenir el suport de n'Aina Moll, Nadal Batle, Rector de la Universitat, i de les Organitzacions Empresarials de l'Ensenyament.

La Conselleria de Cultura també sol·licitarà suport i col·laboració al Ministeri d'Educació i Ciència.

GOVERN BALEAR

ENTRA EN VIGOR LA LLEI D'ARRENDAMENTS URBANS

La nova Llei d'Arrendaments Urbans va entrar en vigor dia 1 de gener d'enguany. Ara comença un nou període per als arrendaments de vivendes i d'altres locals. En la nova llei es distingeixen els contractes celebrats abans de 9 de maig de 1985, a partir d'aquesta data (el famós Decret Boyer) i després de l'entrada de la nova llei.

Cada tipus de contracte ha sofert modificacions concretes que només cas per cas es poden veure i estudiar. Als nous contractes s'imposa un termini obligatori mínim de 5 anys, tret de certes condicions especials.

També ara es donen uns nous beneficis als arrendadors o propietaris. Es preveu a la Llei que hi hagi beneficis fiscals i que aquests només seran aplicables als qui hagin censat el seu arrendament. Per això en el termini de tres mesos tots els arrendadors han de donar les seves dades del contracte al Cens que ha de formar el Govern. Manca ara veure com es farà i reglamentarà aquest Cens.

En qualsevol cas de dubte heu de consultar un Advocat o la Cambra de la Propietat Urbana.

CAMPOS EN XIFRES

Si voleu conèixer un poc més de les dades municipals en xifres, el que en deim dades estadístiques, l'Institut Balear d'Estadística IBAE ha publicat ja el Volum sobre Dades Municipals on es recullen totes les més importants de tots els Municipis. Estan tretes dels Censos de 1990 i 1991.

Sabíeu que, a Campos, hi havia el 1991 1003 persones

✓ Notícies Breus

de 70 o més anys i que menors de 10 anys són 601 persones, 321 nins i 280 nines?

Sabíeu que el 1991 hi havia 2887 cases d'una vivenda i 294 locals?

Dades com aquestes i moltes més es poden trobar en aquestes pàgines. En propers números de Ressò en donarem més.

AUDITORIA A L'AJUNTAMENT

Al Plenari ordinari de dia 22 de desembre, el Grup Municipal Nacionalista- PSM va presentar la proposta següent: que se sol·liciti urgentment ajuda als serveis tècnics del CIM per tal de realitzar una auditoria a l'Ajuntament de Campos dels darrers cinc anys. O, en cas de no poder disposar d'aquests serveis, contractar una empresa privada perquè elabori aquest informe quant més aviat millor.

Aquest Grup d'oposició municipal va exposar una sèrie de motius per argumentar la necessitat de fer aquest estudi. Digueren, per exemple, que hi ha alguns assumptes embullats que no els han pogut aclarir, com una despesa de 36 milions al cementiri, que era una obra que anava subvencionada pels particulars que compraven les tombes i no suposava tal inversió per part de l'Ajuntament. Explicaren que convendria que tothom sabés si la gestió d'aquest equip de govern ha estat correcta o no o, com a mínim, quins han estat els motius que han fet que la situació sigui de cada vegada pitjor. Afegiren també que els partits polítics que vulguin presentar candidatura convé que sàpiguen què es trobaran perquè lògicament això condicionarà la seva actuació.

La resposta de l'equip de govern, PP-UC, no va ser negativa i quedaren que es miraria com es podrà fer.

RECAPTACIÓ MUNICIPAL

Segons va respondre el Batle a una pregunta del PSM al plenari ordinari del desembre, s'ha recaptat d'imposts en període de cobrament voluntari:

- * 115 milions de contribució urbana
- * 3 milions de rústica
- * 16 milions d'IAE

JOAN LLADONET, CO-AUTOR DE 3 NOUS LLIBRES

Dia 23 de gener a la Sala de Cultura de Palma es varen presentar els tres llibres: Tómbola de Jocs, Bip - Bip i Lluna Clara.

Les persones que han fet possible aquestes publicacions han estat el nostra col·laborador Joan Lladonet juntament amb Ramon Díaz, Ramon Bassa, Miquel Cabot i Inmaculada Pastor. es tracta de llibres de didàctica de llengua i literatura catalanes.

Un bon grup de campaners anaren a la presentació dels llibres que formen part del Projecte Plenamar que conforme les col·leccions "Mar de sons", "Mar de jocs", "Mar de fons"

Enhorabona als autors per la gran tasca didàctica que fan.

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

REPARACIÓ I MANTENIMENT

DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES

MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73

Carrer Major, 34 • CAMPOS

CELLER
Ca'n
TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

L'Església de Mallorca comença el Sínode El Bisbe el convocarà durant el curs 95-96

Un Sínode, convé explicar-ho, és una reunió de creients, de capellans, religiosos i laics, per fer un balanç i prendre les decisions necessàries en bé de l'Església de Mallorca. El qui pot convocar-lo sempre és el Bisbe, aconsellat pel Consell Presbiteral i pels altres organismes consultius de la Diòcesi.

A Mallorca n'hi ha haguts una bona partida. No com el que ara es farà perquè tot ha canviat i perquè avui es té com a fita fonamental el Concili Vaticà II on es varen assentar uns fonaments de participació i de responsabilitat dins l'Església. Els darrers Sínodes i qualcú se'n recordarà, varen ésser els de 1930-33 i el de 1958-60.

El Bisbe de Mallorca, Dr. Teodor Úbeda el convocarà, pareix, dins el curs 95-96, ben aviat. Ara estam en treballs preparatius, com és ara l'elaboració per a tots els interessats, grups de cristians, etc de tres qüestions de partida importants:

1. On es troba la societat mallorquina actual? (realitat i mancances)
2. On es troba l'Església mallorquina actual? (realitat i mancances)
3. Què demanam al Sínode Diocesà?

A Campos, immers dins l'Ar-

— Sant Blai va acollir tot l'Arxiprestat. Veim aquí els rectors de les parròquies, Mn. Salom (Santanyí), Mn. Reus (Campos), Mn. Serra (Ses Salines), Mnn. Salvà (Llucmajor), Mn. Orpí (Sa Colònia) i Mn. Barceló (S'Alqueria Blanca).

xiprestat anomenat de Llucmajor (juntament amb Santanyí, S'Alqueria, Es Llombards, Sa Colònia, Ses Salines i S'Estanyol), es va celebrar la primera reunió i trobada informativa dia 11 de desembre passat, a Sant Blai, que va ser el punt d'acollida de tots els veïnats. Cada tres mesos hi haurà una trobada per reflexionar i pregar junts que

s'anunciarà a cada parròquia.

Creim que des de Ressò hem d'animar a la participació responsable de tots els cristians. Del Sínode no ho hem d'esperar tot si no hi posam molt de la nostra part i ho feim realment amb interès.

S'Esquella.

PUBLICITAT A RESSÒ:
Carme Llaneras. Tel. 65.21.32
Fax. 65.01.47

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

Vint pams de Carrer Estret

Damià Huguet

Tots els pobles de l'illa tenen el seu carrer Estret, amb nom o sense. A la vila de Campos l'Ajuntament, ja fa anys, el va oficialitzar -quina paraulota- amb un carrer Obispo Talladas que ningú no ha pronunciat mai, perquè tothom continua anomenant-lo **Es Carrer Estret**, que és el seu nom original, i a més en guarda tota la identitat. «El carrer Estret pròpiament dit deu tenir una llargada com a màxim d'uns cent trenta metres. Té una forma curvilínia -la mateixa forma que agafa la part central d'una serp en arrossegar-se per terra. He utilitzat la forma de serp per comoditat i per fer-me entendre. També hauria pogut dir que el seu traçat s'assembla a la forma que agafen les ales d'un ocell quan les té horitzontals i tibants i al màxim d'esteses; és a dir, quan l'ocell planeja. Aquesta forma fa que de l'entrada del carrer no es vegi la sortida -malgrat ésser un carrer tan curt, i que de la sortida no es vegi l'entrada. Fa encara que des del centre del carrer no es vegi ni l'entrada ni la sortida».

Les retxes anteriorment citades són tretes d'un llibre de Josep Pla, titolat -amb premeditat encert- «El carrer Estret», i que en el seu conjunt fa referència a un carrer, a un poblet del Baix Empordà: Torrelles, on l'escriptor va viure uns anys de la seva adolescència. Les comparances són evidents, sobretot en aquesta banda de la mediterrània occidental. D'antic es diu que l'Empordà i Mallorca s'assemblen com dos grells de taronja, pel seu parlar eixut, pel color roig de la terra, per determinats costums o hàbits gastronòmics, per la verdor dels pinars, per la blavor de la mar a les cales: Tot un cos mediterrani. Amb carrers estrets,

d'una estructura precisa, cases baixes, d'un pis, i colors delicats, sobris, amb caràcter.

A la nostra vila, Campos de les mils clarors, el carrer Estret ha anat perdent, progressivament i sense cap estridència, tota una esplendor que antany tenia. No ha estat mai un carrer de trull i corredisses. Sinó més bé al contrari, potser perquè és estret, corbat en el sentit que d'un cap no es veu l'altre, i també -malgrat estigui just al centre de la vila- perquè no hi ha hagut mai botigues o negocis on s'estirés una gentada. També, potser, perquè el Lloc Sagrat, a l'explanada de l'església, s'imposava enfront del desordre en el trànsit de cotxes i bicicletes.

El carrer Estret -que tenia l'inici al frontis de la Fonda de Ca'n Cós, i l'aturada al Forn d'Es Campanar- va ésser, i és encara, un carrer de solitaris, on impera i regna el silenci. Ni l'obertura del col·legi al costat de la rectoria, ni l'oficina nova d'una Caixa d'Estalvis -i ja fa anys- no li han transtocat en absolut el seu caràcter de carrer humil, senzill, un poc rarenc. Avui mateix és un carrer insípid, i bell i atractiu a la vegada; un carrer de difícil definició, emblemàtic i imprecís, subjugant. El carrer Estret -cap i cua del centre de la vila, paral·lel al carrer Major- creix a pams curts des de Plaça fins al temple parroquial, on el pi gegantí de la rectoria regna. Abans, però, tot era més emblemàtic, més senzill.

El carrer Estret de la vila de Campos, com el de Torrelles, com el de tants de pobles de la nostra mediterrània, era un pas, meitat camí meitat passadís, que la gent es feia gairebé seu sense entemer-se'n. Encara sense asfaltar, al bell redòs dels anys cinquanta, la fita clara era el cafè de Ca'n Xesc Pansa, on el trull vessava eufòria fins i tot a la barberia d'En Mercè, que ocupava part del primer aiguavés. Emblemàtica era, també, l'esparteria de Ca'n Pelat, ben guiada per un home pulcre, sempre amb el capell posat, que atorgava elegància als pocs metres quadrats del seu establiment. La carnisseria de Ca'n Colau Beques, amb un piló de fusta on l'amo trossejava vedells i xots. Tot feia olor de carn i de sang fresca, de carn magra i ventresca, encara sense

frigorífic ni congelador. Just a davant, el forn de Ca'n Rosseó, Sa Botiga Nova, i Ca's Teuler Amorós. Tot un cúmulo d'oficis diferents, distints, que donaven alè al carrer des dels primers pams de codsa encesa i una profunda olor de pa calent. Edificis de caire modernista tots ells. Bellíssim el frontis de Sa botiga Nova, on s'acaramullaven peces de roba i vestits fests a mà, manets i vànoves exposades al mostrador de vidres corbats.

Sortia un fum tebi i dens pel portal del forn, encarat al portal rodó de Ca'n Pepito, fuster que no exercia i tocava la guitarra amb un mà d'àngel i l'altra de déus: ningú no li feia cas. Era baix d'estatura, com En Pelat, però bona persona com ningú. A Ca's teuler Amorós: cossiols, pitxers i plats envernissats. A dues passes, la posada de don Pep Fuster, el primer home de la vila que va posar un cotxe de lloguer: meticulós i gras, caminant sense presses i molt desconfiat, però complidor com pocs. Res no li passava per alt, i als seus automòbils mai es va veure ni una mica de pols.

Ja un poc més endavant, a pocs metres de finir el carrer Estret, l'apotecaria de Ca'n Fernández, just davant la casa pairal de la família més noble de la vila: Ca'n Tallades, atorgava un cert to de raresa, amb poca llum, tot color de pedra socarrada pel sol del temps i una profunda olor d'emblanquinat, de calç que vessa, d'aigua que bull entre els colors del temps que fuig. Com un cos únic, tot u, la rectoria i el Lloc Sagrat. Un redol on regna la placidesa, amb verdor i color d'aram: un pi, una paret de pedra, un portal tacat de Renaixement. Un món petit subretxat i acolorit per l'or del temps.

Lloc sense nom, el carrer Estret, lleugerament corbat, de teulades que quasi es donen la mà, de pedres que tasten la verdor de l'ombra, de raigs de sol perduts i miralls que volen reflectir un futur que no existeix. Tot un món a l'abast de tothom. Cafès d'antany, botigues. De tot un poc amb pocs pams de carrer, ara d'avui recordant l'imprevist. Res no serà pus mai igual que abans. De Plaça al Lloc Sagrat hi ha només la distància d'un crit entre el silenci. I també solitud.

L'amo en Miquel Serrador

El nostre entrevistat d'aquest primer mes de l'any 95, L'amo en MIQUEL SERRADOR, és una persona molt coneguda en la vila campanera, i ja no n'hem de parlar a la barriada del Pou Nou; una persona que se'ns dubte podrà aportar dades noves que ajudin a ampliar el coneixement que dia a dia anam adquirint sobre el nostre poble i sobre les persones que han fet possible la seva supervivència i desenvolupament.

Ell, l'amo en Miquel Serrador, té 70 anys.

— Com vàreu començar a fer de fuster i de serrador?

— Jo vaig néixer dins el serradís. Mon pare era l'únic asserrador de Campos, els meus germans grans ja feien feina amb ell. Quan va morir jo tenia 12 anys. Vaig anar a escola fins als 14 i llavors ja vaig prendre l'ofici. Mon pare abans de morir havia comanat a ma mare que fes agafar l'ofici al fill petit i jo era el que feia cinc. Pensava que era millor un ofici que dues quarterades de terra. En començar no guanyava res i a poc a poc una pesseta, i llavors dues i més viu que un xàtxaro. Després d'haver acabat el servici, i fent de mestre al meu taller, ja vaig començar a guanyar qualche doblor.

El serrador era mon pare, jo de serrador l'únic que he fet ha estat tenir el sinff al taller. Va ser el primer de Campos i em va costar 25.000 pts, que llavors era una doblorada, eren milions d'ara, pensau que la casa on hi tenc el taller m'havia costat 30.000 pts.

— Quines eren les feines que començàreu a fer?

— A ca's mestre fèiem molins i arades, també arreglàvem molins a l'hivern i així els tenien llest a la primavera per treure aigua tot d'una que fes vent. A l'estiu fèiem carros i rodes, les restrenyíem a ca's ferrer. (Els ferrers sempre tenien una botella de cassalla i un poal d'aigua fresca de la cisterna a punt per beure un glop en acabar una feina).

També fèiem bubuls, barreres de soll i per pletes, carros llargs. Més envant ja férem carros amb molles i

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

cabriols.

— Dins la vostra feina, teníeu alguna especialitat?

— Sí, em sortia especialment bé la feina de torn. Vaig tornejat tot això de cubes de carro, tauletes, cadires bollades... tornejava per tots els fusters de Campos, era l'únic torner que hi havia. Quan vaig obrir el meu taller de dia feia de fuster i tornejava per la nit. La feina em passava davant i el cos no aguantava i em vaig haver de decidir per una de les dues coses. Quan havia sopat anava a tornejat, de jornal es guanyaven quatre duros i amb un vespre n'arribava a guanyar 20; per això més d'una vegada vaig veure sortir el sol, i també em trobaren dormit damunt el floquí del torn. Guanyàvem més poc però retia molt més que no ara.

— Quins varen ser els vostres mestres? Heu tengut molts d'aprenents?

— L'ofici el vaig aprendre amb mestre Antoni Majora i també en el «Parque» fent el servici, pens que allà va ser on em vaig fer mestre.

No he fet feina mai tot sol, sempre

— Un bon fuster hi ha de tenir gust, poca versa, un bon ull, un poc de pols, idees i ganes d'arribar a ser un bon mestre.

he tengut quatre o cinc homes amb jo. Al llarg de la meua vida professional n'he tenguts setze. Uns venien per conèixer la feina i estaven pocs anys als tallers, d'altres hi estaren molts d'anys: en Diego, en Nofre Castanyola, en Joan des Revelleret, en Joan de sa Fàbrica, en Damià Noguera, en Llorenç Lladonet, n'Andreu Nina, en Guillem Pallisseta, en Tomeu Boixa, n'Andreu Feliu, en Maties de ca n'Estel, en Pedro Martínez, en Miquel Orell i n'Andreu Piu.

— Quina feina heu passat més gust de fer?

— Sempre he passat gust de fer feina, i sobretot de les més difícils. M'agradaven les coses modernes i fer un poc de tot, no com aquells fusters que començaren fent rodes de carro i en varen fer fins que es varen morir. Vaig ser un dels primers a fer mobles de cuina de formica. He fet molts d'arrambadors (just a Santanyí n'hi ha 13 de fets meus).

La feina que he passat més pena de fer, i que me va llevar un poc la son, i això perquè no teníem les màquines ni el local suficient, varen ser les vidrieres de ca n'Andreu de sa Gestoria, tenen cinc metres i mig d'alçària, tot són peces de nord vell comprades aquí i allà, just per trobar-les ja hi va haver feina. L'arquitecte li va arribar a recomanar que les fes de ferro, però ell les volia de fusta i de fusta les va tenir. Les vàrem muntar damunt la Plaça des Pou Nou, i per tragar-les passàrem una penada, quasi no podíem voltar al cap de cantó de ca n'Amorós.

— Quines qualitats ha de tenir un bon fuster?

— Un bon fuster hi ha de tenir gust, poca versa, un bon ull, un poc de pols, idees i ganes d'arribar a ser un bon mestre.

— Com pensau que ha canviat Campos al llarg d'aquest anys?

— Ha canviat un 100% en els 51 anys que he fet de feina. La gent anava a foravila, tenien un molí i regaven un quartó però es veia felicitat, senties els homes cantar quan llauraven, senties siular. Quan anaves a veure les broadores totes cantaven. Ara només es mira el rellotge i mitja hora abans

✓ Fent una volta per la vila

d'acabar ja s'arraconen els xismes, tot són ganades d'acabar.

— Sempre heu estat a la Plaça des Pou Nou? Què ens podeu contar de la mateixa?

— Sempre no, hi vaig venir en casar-me, però sempre hi he fet feina.

Quan festejava a la Plaça em trobava molt mal avesat, només hi havia una cisterna amb el coll gros i una bombilla magra, tot era fosca. Els veïnats a l'estiu sortien a la fresca i passaven llargues estones xerrant. A temps de festes sempre quedava desemparada i no s'hi feia res. Fa una partida d'anys, amb alguns veïnats decidírem organitzar alguna cosa per Sant Miquel, ara la Plaça des Pou Nou també té una festa.

— Quin temps fa que vos heu retirat?

— Ara ha fet cinc anys, em vaig retirar als 65 però sempre he seguit culejant i fent cosetes, és el meu gust i em fa falta, el banc i el taller estiren molt, és la meua vida, allò que has anat comprant a punta d'agulla.

— N'estau content de la vida que heu fet?

— Molt, n'estic molt content, i orgullós de fer de fuster. Han estat 51 anys de fer feina de gust. Però no tot han estat roses, la vida també té moltes espines i maldecaps.

— Per acabar ens agradaria que ens contàssiu alguna anècdota.

— Una vegada vaig partir amb la bicicleta del mestre a arreglar el molí de So n'Amer. Feia una gelada que fumava en pipa. Just davant on ara hi ha la Pista la parella de la Guàrdia Civil em va aturar.

— A on vas? -em varen dir.

— Vaig a So n'Amer a arreglar el molí.

— Idò t'he de posar una multa, no dus timbre. Te posaré una multa

de dues pessetes.

— Requaranta reputes! -vaig dir- vaig a guanyar dues pessetes i les me foteu de multa.

— Idò ara perque has con-testat te'n posaré dues més.

— Bé, bé feis el que vulgueu!

Quan vaig tornar a la vila, a posta de sol, sense rellotge ni res - llavors no n'hi havia de rellotges- vaig dir al mestre que m'havien posat una multa de dues pessetes per no dur timbre. El mestre es va lligar els calçons, se'n va anar al quarter, i com que el coneixien li varen llevar la multa.

parlar, poc amic de les presses i moltes coses per contar. Amb ell hi ha-guéssim pogut passar un parell d'hores, tanmateix en aquestes coses del paper l'espai també és limitat i a ell ens hem de sotmetre. Ell ha deixat la seva feina, és llei de vida, però també es deu sentir satisfet de veure com ha fet escola i que els seus ensenyaments faran que, en certa manera, segueixi treballant la fusta per molts d'anys. Res més, acomiadar-nos i desitjar-li que pugui gaudir d'una bona i llarga jubilació.

*Damià Prohens.
Antònia Siñar.*

Amb l'amo en Miquel s'hi pot

Foto: Damia Prohens (Foto Vidal)

Quan havia sopat anava a tornejar, de jornal es guanyaven quatre duros i amb un vespre n'arribava a guanyar 20; per això més d'una vegada vaig veure sortir el sol, i també em trobaren dormint damunt el floquí del torn. Guanyàvem més poc però retia molt més que no ara.

CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

Motor Ocasíó
Campos, S.L.

COM

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

Els problemes de la Llengua Catalana a «La Terra inexistent»

Joan Lladonet

L'expressió «terra inexistent» ha estat utilitzada i inventada per l'escriptor i periodista Antoni Serra, per referir-se més o manco a la qüestió que a les nostres illes mai no passa res, o que com a mínim que els nostres manaires actuen com si no passés res, que les qüestions que tenim en comú amb altres països de la nostra nació no tenen res a veure amb nosaltres, que ens deixin tranquils que aquí tot va bé, que en sabem molt i que tot ho fem millor que els altres. Això és el que fan els nostres governants amb el consentiment i aquiescència de gran part del poble. I això passa amb molts de problemes lingüístics.

El castellà en perill

Aquesta és la denúncia que va fer la «Real Academia de la lengua española», que al Principat de Catalunya la llengua castellana estava en perill, que s'anava perdent el seu ús i que aviat els altres espanyols ni podrien parlar en castellà, ni se'ls entendria, i per això varen enviar una carta a Felipe González perquè s'adoptessin una sèrie de mesures en defensa del castellà en front del català. Això va merèixer una rèplica i una contestació dels governants de Catalunya i de la societat civil, ja que com tothom sap l'única llengua que està en perill és la llengua catalana.

Les autoritats de la «terra inexistent» varen callar com a morts, clar, perquè si no existim..., però segurament

les causes són molt més tristes, ja que si la «Real Academia» defensa la llengua espanyola front a la llengua catalana, aquí no s'han de preocupar ja que l'«Academia» no ha dit res de «las modalidades insulares» i és que aquí ho fem tot molt bé i per tant, deixarem que el castellà s'engoleixi les caparrudes i molestes «modalidades». O té res a veure la llengua que parlem aquí amb la que es parla a la Catalunya peninsular?

El pla d'ensenyament en llengua catalana al Constitucional

Un grup de pares d'alumnes del Principat de Catalunya va dur al Tribunal Suprem i aquest al Constitucional, el pla d'ensenyament en llengua catalana que posava en pràctica la Generalitat de Catalunya d'acord amb la seva Llei de Normalització Lingüística. Aquest pla consisteix a aconseguir que els alumnes quan acaben l'EGB que dominin més o manco d'igual forma les dues llengües. Després de molts d'anys d'experimentació i estudi han pogut comprovar que sempre se'n duu l'avantatge la llengua castellana, però que la manera perquè hi hagi manco diferència és fer immersió lingüística que consisteix a fer els primers aprenentatges en llengua catalana. Així i tot quan s'acaba l'EGB se sap més la llengua castellana.

Doncs, un grup de pares, que devien tenir molt clars els drets dels pobles colonitzadors, varen anar de tribunal en tribunal fins a arribar al Constitucional, i ara aquest ha donat la raó al pla d'ensenyament que posava en pràctica la Generalitat, sempre que si algun pare vol que el seu fill rebí els primers ensenyaments en llengua castellana, ho pugui fer. Això ja es feia, però sempre han estat molt pocs els que ho han demanat, perquè aquest fet significa que més envant se'ls ha d'augmentar molt l'ensenyament de la llengua catalana, perquè puguin aconseguir els objectius de conèixer d'una forma semblant les dues llengües.

Estam d'enhorabona, però els governants de la «terra inexistent» han fet com si no se'n haguessin assabentat,

perquè la missa no va amb ells, perquè la política educativa que practiquen és boníssima i no crea cap d'aquests problemes. Condemnen la nostra llengua a la desaparició i la substitució i tots ens dedicam a aplaudir-los.

Els pagesos de Mallorca parlen una llengua d'extraterrestres

Molts de campaners trobaran que exager parlant de la desaparició de la nostra llengua, perquè trobaran que a Campos és una llengua amb una gran vitalitat. Però que la política educativa i normalitzadora de la llengua catalana dels governants de la «terra inexistent» és nefasta ho demostren anècdotes com la que varen patir els i les alumnes concarrines que al centre de can Tàpera de Palma, varen rebre la humiliació d'un grup d'alumnes d'una escola palmesana que havien estat educats segons la política educativa dels nostres brillants governants, que se'n varen riure d'ells perquè parlaven en la seva llengua, i en feien befa, dient-los a veure si parlaven xinès o si allò era una llengua d'extraterrestres. I això també hauria pogut passar a uns alumnes campaners o de qualsevol poble de Mallorca.

Iels nostres governants de la «terra inexistent» es treuen de la mànega el decret Rotger perquè aquí cada u pugui triar la llengua en què ha de fer l'ensenyament.

A més no són solament anècdotes: no han aconseguït normalitzar l'Administració pública, no han aconseguït que tenguem un sol diari en català, no han aconseguit que puguem veure cinema en català, ni tan sols les catalanes i molt manco les doblades en català, ni són capaços d'ajudar a les revistes de premsa forana, ni a una revista com aquesta que tant fa per la normalització lingüística, etc., etc. etc.

No tenen voluntat política, no volen redreçar el nostre poble, fa estona que varen perdre la seva identitat, però han de seguir governant, els hem de seguir votant, perquè així seguirem essent el que volem esser: «TERRA INEXISTENT».

□

✓ Conversa amb...

L'amo Antoni Catlara

Tenir una conversa fora presses, tranquil·lament, amb els peus calents a la camilla i un bon grapat de fotografies antigues, és una enriquidora experiència d'horabaixa d'hivern. Enriquidora i molt agradable amb persones com Antoni Vidal Mas, pol·lifacètic campaner a qui no necessitam presentar massa ja que molta gent el coneixerà. L'amo Antoni Catlara ens conta diverses de les seves experiències i vivències.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— Antoni Vidal Mas, bon amic i lector de Ressò.

21

— Quan vàreu néixer i quin temps anàreu a escola?

—Vaig néixer el maig de 1923 i fins els 17 anys vaig anar a escola. Primer amb en Jaume Paulo, un guàrdia civil retirat que estava al carrer Verònica, davant can Fadri, també vaig anar a ses escoles velles.

— Llavors ja vos posàreu a fer feina?

—Sí, a ca nostra tenien un forn i una botiga al carrer Santanyí número 61, que és aquí mateix on visc amb la meva germana. Aquest forn es deia can Catlara i l'havia obert mon pare l'any 16.

(La seva germana, Apol·lònia, més gran que ell i present en la conversa, intervé recordant que el pare mostrà a la família les 3.150 pessetes que pagà per la casa. El pare havia après l'ofici de forner a can Benfet i havia emigrat a Amèrica per provar de fer fortuna. Allà es llogà a un forn de Bons Aires que era d'un campaner, can Parra. Era un forn que tenia cinc sucursals a la ciutat i a on es pastaven cinc cents quilògrams d'ensaimades cada dia, de les quals es cremaven les que no es venien per evitar baixar-ne el preu)

Com anava dient, l'amo Antoni treballava al negoci familiar i també un poc a foravila.

— Quines altres feines heu fetes llavors?

— Bastantes més... he fet d'ajudant de fotògraf amb n'Amer, retratista del poble, devers quinze anys -amb intervals- a les conserves amb en Maians, en el món del turisme...

— Devers quin any començàreu a anar d'hotels?

—L'any 1969. Vaig estar dos anys i mig a l'hotel San Marcos de Porto

Cristo, era l'any en què l'home va arribar a la lluna i per aquí el «Boom» turístic començava a esclafir fort. Jo feia de «sereno» i m'encarregava de l'economat. Vivia alla mateix i un pic per setmana baixava a Campos.

— Heu estat a hotels de categoria?

— En deixar l'hotel que et deia vaig canviar cap a Paguera per fer de taxista d'hotel. Quatre anys i mig al Villamil, un hotelarro. Només basta dir que els clients dels altres hotels tractaven de senyors als del Villamil. Tot eren metges i gent de negocis, gent de doblers. Aquest hotel tenia obert tot l'any i era propietat de don Fernando Gayà Alemany. Estava molt ben situat i a un lloc idíl·lic abans de la transformació urbanística de la zona.

— Com era la feina de taxista d'hotel?

— Passejar els turistes, dur-los a fer itineraris «Palma de noche», «Palma de compras», a veure paratges, paisatges atractius, etc...

Em comunicava amb ells quan volien saber noms de lloc, sinó jo callava i així sempre quedaren ben contents de les tresques que sabia.

Fa més poc temps he de dir que vaig estar tres temporades a l'hotel Formentor fent aquesta mateixa feina. Figura't que anava a cercar gent a l'aeroport que venia amb avions particulars, si deixaven propina?... Menava un Seat 132, un Peugeot 505...

— També heu tocat turisme més barater?

— Per sa Colònia de Sant Jordi he estat al Lemar, a Los Pinos, a s'hotel Marquès fent de rentaplats, cuiner, economat...

Llavors vaig fer de vigilant a

s'Hiper de Palma durant quatre anys, d'aquí vaig anar a s'hotel Formentor. En deixar aquest hotel em quedaven dos anys per jubilar-me i els vaig passar fent feina a les conserves.

— Pareix que avui en dia no es pot canviar tant de feina, amb la poca que hi ha, allò de «qui barata es cap se grata» és ben vigent?

— Ja ho trob, les coses canvien. Però l'important és quedar bé i moure's. Crec que per tot he deixat bons amics. L'altre dia, després de 12 anys, a l'hotel Formentor em feren un casser, i això és més important que tots els doblers que s'hagin pogut guanyar.

Podríem seguir parlant hores i hores; de la feina de cobrador de societats (com la Congregació Mariana o l'antic Motoclub), del seu títol de tècnic de ràdio de l'any 1948, dels seus viatges fora de l'illa, de la curiosa feina de vacunador de pollastres.... hores i hores no basten per resumir tantes anècdotes i curiositats. El que tot d'una es pot comprovar de l'amo Antoni és que ha estat, i continua essent, un home actiu. I que per molts d'anys ho continuï essent.

Des de Ressò volem agrair-li que ens hagi deixat algunes fotografies per publicar a les nostres planes, són fotografies de personatges de la vila, de carrers d'aquell temps, que aporten, com ell mateix, un bocinet més a la història del nostre poble, història que, no hem d'oblidar, la forma gent senzilla però de vegades inquieta i sempre, sempre, amb coses per dir.

Monserrat Alcaraz Vich

Sant Blai informa

Dins ambient nadalenc Sant Blai acollia la Primera Trobada del «Sínodo Diocesà» de la nostra zona «L'Arxiprestat de Lluçmajor», format per les Parròquies de Santanyí, Campos, S'Alqueria Blanca, Ses Salines, Es Llombards, Colònia de Sant Jordi, S'Estanyol i Lluçmajor. Per tan important esdeveniment, cal agrair que pensassin en la nostra primera Església.

El dia 17 de desembre, compartim una «trobada de germanor» amb l'amiga Puri Risco (missionera del Burundi), Sor Maria Lluïssa Amaga (missionera a Ruanda) i amb Jaume Obrador i Maria Sastre, col.laboradors inigualables en l'ajut per al desenvolupament del Burundi. Per a ells va ésser una gran alegria trobar-se aquí, a Sant Blai, a Mallorca, ja que la seva coneixença va ésser a Burundi, i no deixaven de recordar anècdotes i moments passats de forta tensió, degut a la situació de guerra que pateixen aquests països. Puri Rico va ésser la missionera seglar que, conjuntament amb els religiosos i religioses reberen el Premi Príncep d'Astúries.

Per a nosaltres també va ésser un premi poder compartir tan agradable companyia, dins el jardí i amb un solet que encantava.

El Sorteig de Sant Blai enguany és d'una col.lecció d'arades en miniatura fetes per n'Andreu Mulet. Ha estat una «quixotada» voler rifar tan costós premi, però hem trobat que és una manera de donar a conèixer els nostres artesans i artistes, (com l'any passat).

El motiu de la rifa, a més de les despeses dels segells dels missioners, és la compra d'un equip de so per a Sant Blai, ja que el que tenim ara és el primer que es va comprar a la Parròquia i l'aparell de música ens ho deixen. Sols ens interessa un equip de «Micros» i de so fiable i pràctic que

pugui donar el servei que pertoca en dia de noces o de festa. Tenim previst estrenar-lo el dia de Sant Blai.

El premi està exposat dins l'aparellador de Ca'n Ros i sols s'han fet 1000 números. Esperam la vostra preuada col.laboració en bé de Sant Blai.

Enguany, si Déu ho vol, per la festa de Sant Blai hi haurà exposició dins el jardí, a més de totes les altres activitats interessants que se solen dur a terme.

Els Amics de Sant Blai pensam

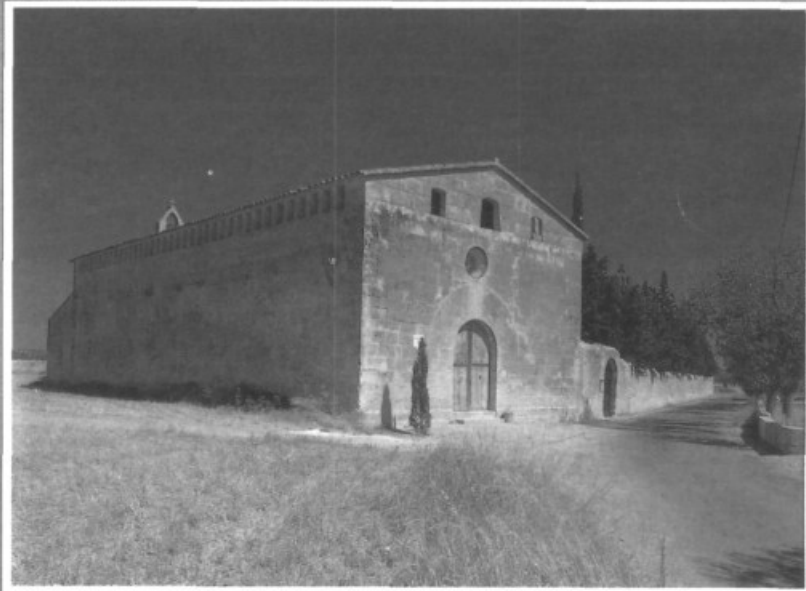
poder oferir, a més dels Sant Blaiets i altres records, unes botelletes d'oli de romaní del nostre jardí. Molta gent ja sap d'aquest preuat massatge, i trobam que és bo que no es perdi i el puguem continuar emprant-lo.

Desitjam poder passar una bona Festa de Sant Blai amb bon temps, bones companyies i amb la seva característica alegria.

M. - Amiga de Sant Blai -

LA PARRÒQUIA DE CAMPOS EN EL SEGLE XIII L'ORATORI DE SANT BLAI

*Gabriel Reus i Mas
Miquel Ballester i Julià
Campos 1994*

**COMERCIAL
RAMBLA**
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració,
Art Mallorquí

Rambla, 14 • CAMPOS

CONSTRUCCIONS

GUILLÉN - BAUZÁ

Noves edificacions i restauració de cases antigues

Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

Campos d'ahir i d'avui

Com podeu veure en aquestes dues fotografies el temps passa, les coses canvien, els carrers pateixen transformacions. Dues torres de molí esbucades patrimoni arquitectònic del poble desaparegueren en aquests anys que separen ambdues imatges. Queda el nom popular «Es Tres Molins». Fins quan? a una cultura que no ha volgut preservar la seva identitat, la seva toponímia, els noms dels carrers - encara en llengua forastera-... En què hem progressat?

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:

65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)

Sa Joieria

Argenteria i Rellotgeria

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
07630 CAMPOS

Fusteria

"Can Fuster"

FUSTERIA EN GENERAL
MOBLES DE CUINA I BANY

Carrer de L'era d'En Tem, 3 • Tel. 65.28.26
07630 CAMPOS

Campos d'un temps

Per aquelles saons de la meitat dels anys cinquanta, els bitllets de cincmil pessetes no existien, ni ningú s'imaginava que poguessin existir mai. Hi havia bitlletets de pesseta, de cinc i de deu duros. Els de cent pessetes servien per passar un bon cap de setmana, i el de mil ja no en parlem. Abundaven els doblers menuts, i justament per això tothom duia les butxaques foradades.

El Banco de Progreso Agrícola

S.A. era tota una institució, en aquell piset del carrer de Plaça, davant el Forn de Ca'n Pomaret. El va fundar l'emèrit Joan Alou Ballester, l'any 1917. No hi havia massa corredisses, i tothom n'admetia la solvència. Els oficinistes escrivien a mà, perquè les Olivetti 140 únicament servien per a la paperassa de més transcendència. Ben signat, rubricat amb tinta moradenc i dues pòlisses mòbils, els rebuts de la Caixa d'Estalvis campanera eren muts,

ridiculons, paper sobrer.

Absorbit per la Banca March, poc després d'instal·lar-se al nou local del carrer Antonio Maura -quan normalitzaran el nom d'aquest carrer?- el BPA campaner va quedar fus en un no-res. Ara ja només en perviu el record, fredament nostàlgic, una taca de tinta i una signatura barroca i contundent.

d. h.

Banco del Progreso Agrícola S. A.
CAJA DE AHORROS

Núm. 5058

Ptas. 1.649.504

D. [Signature]

entregado pesetas *16.000* *al reintegro de rebueta y murete con 500.*

abonar a la libreta número 1655

Campos del Puerto **11 FEB. 1955**

Sentado en Teneduria.

[Signature]

El Director.

RECIBI
El Cajero

[Signature]

24

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Siguem generosos
i solidaris donant sang.

Botiga
CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general
Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

En veurem de tot color

Si no hi ha entrebancs de darrera hora, dia 28 de maig haurem d'elegir, una mica entre tots, els nostres representants al Parlament -amb un nou Govern Balear-, i un batle i dotze regidors que accediran al Consistori municipal campaner: un nou ajuntament per a un futur nou. Cosa aparentment no gens fàcil, però que tindrà repercusió i transcendència almanco en aquests pròxims anys que haurem de viure.

A dir ver -i sense massa notícies concretes de darrera hora -sembla que, en tot allò que atany a Campos, el panorama polític es presenta una mica complicat, un poc desordenat. Cosa que no havia succeït en aquests darrers anys de transició i de neta consolidació democràtica. L'horitzó és confús, i ho serà molt més si, en veritat, es presenten tantes candidatures com es rumoregen en els àmbits i cercles d'opinió locals.

Amb un PSOE indecís i de mala classificació, tot empeny a pensar que, a Campos, la pugna per ostentar el poder estarà oberta entre dos o tres partits. Tota la dreta campanera -o centre dreta, si així es vol- està sumida

en un embull de poder esfereïdor. **Unió Campanera** -era i no era- sembla disposada a fer la farina blanca, amiga dels de sempre -almanco alguns, no tots. **Unió Mallorquina** és una incògnita a la qual es pot optar per totes les bandes qui-nielístiques; perquè tot, en ella, pot resultar sorprenent i inesperat, o cap de les dues coses. Diuen, també, que hi podria haver escissions i d'altres maneres de rescabalar temps perdut, cosa lògica. Amb tot, però, la força del poder resta en l'aire del temps, de tots els renous possibles.

El **Partit Popular** ha perdut molta credibilitat, no únicament a nivell local (l'escisió de Sebastià Roig), sinó en tot l'àmbit territorial balear (el personalisme de Cañellas). Ara, per les notícies poques que ens arriben, sembla que el candidat a la batlia per part del PP local serà el fuster Andreu Prohens -n' Andreu Nina-; cosa d'agrair per part de tots i per a tothom. Si així és, i definitivament, tots els grups polítics oberts a la feina tenen obertes més que mai les portes de l'esperança. Mai com ara el camí final es presenta amb tants pocs sotracs. Com ja entrevèiem des de l'inici, amb la dita del «Divideix

i guanyaràs» cadascú cerca el seu redol, sorgint, al cap i a la fi, un embull que serà mal d'aclarir. Amb sort o sense.

Però el temps, com sempre, donarà raó a qui la té. Direm, a la fi i entre tots, que són ells qui s'han fet la traveta. Perquè sempre hi ha qui té el compromís d'enaltir la més lletja. El fet, les fetes, es compliquen, i això és bon senyal de plenitud democràtica. Les forces majoritàries mai no ha estat convenients, com tampoc ho són els grups polítics marginats, gairebé abocats o empesos a la pitjor llei de silenci.

A la vila de Campos, així com estan les coses de política diària, pot sorgir, amb eufòria, el clam de l'imprevist. De fet, i ara com ara, la paritat és norma comuna, prepotent. La veu del **PSM-Nacionalistes de Mallorca** pot treure bon profit de les escissions diverses que hi ha entre tots els grups conservadors. Una troca de fil ben embullada que pot donar efectes molt positius i o impensables a uns i als altres. Tot està surant, més o manco enrarit però amb lletra clara. Temps al temps.

Redacció.

25

GA

Gestoria
ADROVER

TRAMITACIONS I ASSEGUANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

N O U
PROJECTE

MÚSICA DE BALL DE SALÓ

Berbenes, noces i combregaments,
sales de ball, festes de barriada i tot
tipus de celebracions.

Horabaixes i vespres:
Tel. 65.01.34

Tot el dia:
Tel. 65.04.35

Galatea, 26 • CAMPOS

Han de fer deures a casa els nostres fills? (II)

Els i les alumnes de segon cicle d'Educació Primària han de poder acabar algun treball de l'escola a casa, sempre que aquesta tasca no els ocupi més de mitja hora diària i que la puguin fer sense ajuda de ningú. També és convenient que això no es repeteixi més de dos cops per setmana.

També podran començar a fer alguns treballs d'investigació i d'observació: recerca de dites, refranys, històries familiars, enquestes, preus dels aliments, observació d'algun programa de televisió per comentar-lo a la classe, consulta d'alguna notícia a un diari o a la revista o revistes del poble, lectura de llibres adequats a la seva edat, recitació i memorització d'un poema, preparació d'un conte o ron-

dalla per contar a l'escola, etc. Aquests i d'altres de semblants haurien d'esser els únics deures que haurien de fer els alumnes d'aquesta edat a casa seva.

Aquestes tasques d'investigació i preparació de treballs i projectes per a l'escola les ha de poder comentar amb els pares, però aquests mai no han d'haver de ser els autors materials ni els que les hagin de dirigir. Les dirigeix el mestre o la mestra i els fills en parlen amb els pares com en parlarien amb qualsevol alumne i hi col·laboren si és necessari. D'aquesta manera sintonitzam la família amb l'escola i el nin o la nina no se sent tot sol en les seves tasques escolars i sap que en pot parlar amb els seus pares quan ho cregui convenient. D'aquesta manera la

motivació de l'alumne és molt més elevada i augmenta la facilitat per realitzar els aprenentatges.

El que no hauria d'haver de fer mai un o una alumna d'aquesta d'edat a casa seva: pàgines de cal·ligrafia, pàgines copiades sense cap sentit, desenes de sumes, o de restes, o de multiplicacions, o de divisions, o haver de memoritzar definicions de conceptes abstractes. Fer això significa preparar el fracàs escolar de molts alumnes els pares dels quals acaben allargant-los la seva jornada escolar, portant-los a classe particular i això significa augmentar-los el seu patiment.

Joan Lladonet.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - ERC

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - ERC vol manifestar el seu rebuig a la norma que ha promulgat el Govern Balear sobre l'ús del català en l'ensenyament a les Balears i Pitiüses.

ERC considera que, amb aquesta norma, el Govern Balear abandona la nostra llengua a la inèrcia social que la du a la substitució. Volem recordar que aquesta inèrcia no és endèmica a la nostra societat, sinó que és el fruit de la persecució política de què ha estat

víctima el nostre idioma els tres darrers segles.

Demanam a la societat civil de les Balears i Pitiüses que exigisqui responsabilitats al Govern Balear que, amb la política que du a terme, dona pas al procés d'eliminació de la nostra llengua com a primer vehicle de comunicació social i de consegüent reducció d'aquesta llengua a l'ús domèstic i familiar.

Amb l'incompliment sistemàtic de la Llei de Normalització Lingüística,

l'actitud del Govern Balear frega el sabotatge al'actual oportunitat històrica que podria ser la darrera que tenim per salvar el màxim signe d'identitat col·lectiva del poble de les Balears i Pitiüses, que és la llengua catalana.

26

TOMÀS PUIG

Construcció i Rehabilitació

Tel. 65.24.72
07630 CAMPOS

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

NACIONALISTES DE MALLORCA

No intentarem de cap de les maneres resumir el que ha estat el passat 94, ni tan sols podrem fer una referència profunda al darrer mes, en el qual han coincidit la celebració del Plé Ordinari trimestral i l'Acord que ve a resoldre la qüestió de l'adjudicació dels Xibius.

En relació al tema dels xibius volem fer algunes puntualitzacions, les quals suposaren el nostre vot en contra del mateix.

En primer lloc citar que no estam satisfets dels informes tècnics que avalen l'acord que es va aprovar; el secretari es remet a un informe d'un catedràtic, informe que no es va demanar pel document que s'ha aprovat; l'assessora econòmica no ens mereix cap confiança, és la mateixa persona que va informar en l'adjudicació definitiva, el seu informe va avalar una concessió fora de tota lògica

i el Tribunal Superior de Justícia així ho va reconèixer. El cas de l'assessora jurídica té conya; ella que cobra per posar els seus sabers a disposició de l'Ajuntament i assistir-lo, manifesta el desig de mantenir-se neutral ja que ha participat en les negociacions (Alliberau-me senyor dels amics ...!)

No entenem molts dels aspectes més puntuals, com és ara: indemnitzar a tots per iguals quan es parteix de supòsits diferents, quina quantitat pagarà el xibiu que té cinc anys de concessió si s'ha de pagar el canon del sisè any, si les bases d'adjudicació permeten o no dividir els lots, si Costes que cada any fa la concessió a l'Ajuntament estarà d'acord amb el conveni que compromet en algun cas per més de quinze anys, com és possible que l'any que faci 12 (per exemple) es vengui a pagar menys que l'any que fa 6, si aquesta era la millor solució per l'Ajuntament (no se n'ha estudiada d'altra). Podríem seguir, però pensam que com a mostra n'hi ha prou.

En el Ple Ordinari del mes de desembre presentarem alguns precís, una trentena de preguntes i una moció, ja tenim com a clar que es com qui fer retxes dins mar, però de cap de les maneres hem volgut claudicar davant actituds poc favorables, direm.

La Moció que presentarem era un intent per esbrinar, d'una vegada per totes, quina és la situació econòmica de l'Ajuntament, demanàvem la realització d'una auditoria i quan després d'algunes puntualitzacions semblava que ningú no tenia por de res, i que aleshores aniria endavant, idò no! resulta que el CIM ha dit de paraula que no té disponibilitats, il'Ajuntament que contractar una empresa privada pot costar molt. El suggeriment del Batle és que si de cas la faci l'Ajuntament que entri «que és quan se solen fer». El nostre Grup pensa que no hi ha perquè haver de tenir por al fet de realitzar l'auditoria, si de cas el preocupant (o no) serien els resultats de la mateixa. Tanmateix quina millor mostra de la tasca realitzada per un Equip de Govern podríem trobar que el fet d'acabar una legislatura demostrant que els doblers de tots han estat ben administrats, aquelles altres coses de les quals en tenim evidència a aquestes no cal presentar-les (o sí, però no és tan urgent).

Vos volem recordar que ens seguieu tenint a la vostra disposició, i que cada divendres, a partir de les 9, ens trobareu al carrer del Racó.

POSI LA SEVA
SALUT EN LES
MILLORS MANS
ET
MEREIXES
EL MILLOR

Si desitja sol·licitar més informació,
ens trobarà a:
MARIA MIQUEL NADAL
C/. Santanyí, 23 baixos
Tel. 65.04.01 • CAMPOS

ASSEGURANCES EN GENERAL

Conegui els avantatges
que tenen les
assegurances de salut
a PREVIASA.
PER QUÈ NO LES TÉ
VOSTÈ?

es punt

*Les millors marques en confecció,
gèneres de punt i corseteria, ara
estan en rebaixes*

Creu, 2 • Tel. 65.03.46
CAMPOS

Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.03.53
07630 CAMPOS

La festa del 31 de Desembre

31 de desembre
DIADA DE MALLORCA
Contra les agressions...

NI TEVA...

Amb l'entrada del Rei En Jaume I a Ciutat el 31 de Desembre del 1229 s'inicià el naixement de la cultura i el poble de Mallorca. Malgrat això, l'actual festa de l'estendard ha de desaparèixer.

No volem una festa perquè els polítics sortin a la foto.

No volem una festa a la qual només hi puguin assistir els sortats que no fan feina.

No volem una festa per què l'Ajuntament de Palma digui que «estima» la nostra cultura i història.

Emperò:

Volem una festa que celebri la **DIADA NACIONAL DE MALLORCA**.

Volem una festa per a celebrar la nostra unió amb la resta de Països Catalans.

Volem una festa arreu de Mallorca amb el dia festiu, no feiner, ni que el comerços puguin obrir.

Volem un dia per a retre homenatge a aquell que:

portà, proa a vent,
la nau que a Salou
deixà ses amarres,
seguint la bandera
de les quatre barres.

(Pere Capellà)

I per acabar prou de festes alienes, Pilars, Constitucions...
VOLEM UNA DIADA NACIONAL.

...NI MEVA

No facem festa de les coses tristes.

Comprenc la manifestació del 31 de Desembre però vull deixar clar que no participar-hi pot tenir raons de pes, sòlides raons, que són ben respectables amb la idea de nacionalisme honest i el màxim racionalitzat possible per evitar calamitats.

«E anam-nos-en poc a poc tro sus a la serra de Portopí, e vim Mallorca, e semblà'ns la plus bella vila que anc haguéssim vista, jo ni aquells qui ab nós eren».

Són paraules del rei Jaume abans d'emprendre un atac a la ciutat que fou brutal i de gran violència, que escamparia la sang pels carrers de l'elogiada vila de gran bellesa. Cada 31 de Desembre es commemora en certa manera un genocidi i molts dels que criticaren el «Quinto Centenario» cauen en una rotunda contradicció. Entenguem la història com el que és: una pudenta llauna d'arengades (Enzensberger dixit). Què som un poble?. que cal reivindicar la nostra potejada idiosincràsia?. D'acord. Visca Mallorca lliure. Però en una línia de modernitat a on s'han de potenciar a fons valors com la democràcia, la llibertat, la tolerància, etc... Valors que no tenen cap nexa d'unió amb tot allò irracional i romàntic. Deixem els romanticismes pels amants i treballem quotidianament per la nostra terra amb el cap ben clar i serenament avancem. Molt millor seria que com encoratjats ciutadans recordàssim l'episodi de les germanies, perquè aquella gent veritablement demanava justícia. I ja sabem que en manca molta encara.

Miquel Oliver i Bauçà

Montserrat Alcaraz.

Això era, i ja no és

Un dia del mes de març de l'any 1964 va fer el seu darrer trajecte el ferrocarril -Es Tren- que anava i venia de Santanyí a Palma. Ho va lamentar molta gent, gairebé tothom, perquè era un mitjà de transport del tot eficient que ara enyoram tots i cada un dels que en feren ús en aquells anys tampoc no tan llunyans.

Durant els anys posteriors de la fallida, tot el terreny que ocupava s'Estació varen quedar absolutament abandonats, degenerats fins a límits molt alts; fins que els varen urbanitzar. El buc que sustentava el molí que donava aigua a la maquinària del ferrocarril va esser enderrocat, també el magatzem. En resta, perfectament conservat, l'edifici central de s'Estació, i les casetes de Sa Bugaderia. Tota la resta se n'ha anat en orris.

Vora-vora la plaça de S'Estació -sense arbres encara- s'hi allarga, ampla

Foto: russell

i desèrtica, la via principal de la Ronda. Tot s'ha girat de cap a peus, en uns pocs anys. El creixement del nucli urbà

motiva aquests canvis tan dràstics, perquè res no és etern, ara com ara...

Futbolades

— El Campos de Tercera Divisió podria fitxar un migcampista argentí, té vint-i-tres anys, és nèt de mallorquins i de llinatge nom Ballester. Podria esser una sorpresa per a l'any que ve. En donarem més pistes.

— Cada diumenge vénen més persones dels pobles veïnats a veure jugar el Campos -de Santanyí, Ses Salines, s'Alqueria Blanca. Qualque cosa hi deu haver, si el trull abunda.

— Si la cosa segueix així com va, aviat l'aparcament de cotxes arribarà a l'antiga fàbrica de ca'n BLAHI.

— En el partit jugat contra el Manacor el campaner Rafel Garcias -tots el coneixem p'en Ribes- va fer un bon partit, sense abusar ni excedir-se en res. És un gran jugador, molt segur i intel·ligent. Aviam si l'any que ve juga amb el Campos...

— Els qui no n'endevinen ni una són els juvenils. Enguany fan plorera. Potser la categoria (Lliga Nacional, no ho oblidem) els ve una mica grossa.

Però així com van fan llàstima. Ho deim com ho veim. I ens sap greu. (En tretze partits els hi han fet cinquanta-sis gols).

— Admirables són, en tots els sentits, els Benjamins de Futbol-7, i no únicament per la fabulosa quantitat de gols que marquen (vuitanta en set partits, i només quatre en contra), sinó per la intel·ligència d'alguns dels seus jugadors. Sense minusvalorar ningú, que tots empenyen amb força i bon joc.

— Tornant als més menuts de tots, els Benjamins-7. Rigo és un jugador excel·lent, i Bordoy, la seva parella de combat va més viu que un xàtxero. Arribaran enfora, si van així com van. I tots n'estarem ben contents.

— Al Camp de futbol la gent ja no crida tant com cridava un temps. Els fanàtics han mancabat molt. Cosa d'agrair.

— Quan als infantils: ni figa ni raïm. No fan mal paper, i van situats a un lloc ben digne. Fan pocs gols, però

tampoc no els en fan massa. Aviam si s'espavilen una mica i puguen un parell de punts.

— Tornant al futbol de Tercera Divisió. Hi ha molta gent que feia anys que no anava al camp i ara hi torna amb més il·lusió que mai. La cosa s'anima. I endavant, perquè amb l'ajuda de tots hem de mirar de mantenir la categoria. Haurem de patir i suar. Però tot és possible.

— El dia del partit contra el Manacor en Jaume Vermell va fer goig, va córrer més que ningú, arribava a totes les pilotes, passades de gol, perills constants, i una actitud esportiva destacable. Els defenses manacorins el degueren somiar.

— En el mateix partit, Toni Roig va fer un gol de fantasia, d'esquena a la porteria i passant la cama per davant la del defensa que volia treure la pilota. Un molt bon partit el seu en el qual no recordam que li pitassin cap falta en contra.

Penaltigolesgol

Temps de joc - Futbol

TERCERA DIVISIÓ

L'equip campaner de mica en mica va agafant el ritme a la competició. Els darrers resultats obtinguts són:

- Constància - Campos	4 - 2
- Campos - Arenal	1 - 0
- Alaior - Campos	4 - 0
- Campos - Mallorca B	0 - 0
- Platges Calvià - Campos	2 - 2
- Campos - Manacor	2 - 0

El mes de novembre no començà molt bé, ja que en els dos partits jugats a fora encaixava grans golejades i només aconseguia guanyar per la mínima al S'Arenal, un dels rivals teòricament assequibles. Dels tres darrers partits jugats els més optimistes esperaven aconseguir 1 o 2 punts amb molta de sort. Emperò, els jugadors han demostrat que la Tercera Divisió no els hi ve tan gran, i aconseguen aguantar al Mallorca B; vuit dies després remuntaven un 2-0 a Calvià i sumaven el primer punt a fora camp i començaven el mes de desembre guanyant a un ex-Segona B de manera clara: Campos 2- Manacor 0.

JUVENILS

Cap altre punt han sumat els juvenils al llarg del mes de novembre. No només han perdut sinó que ho han fet d'escàndol i sense fer res per donar una imatge acceptable. Els resultats ho diuen tot:

- Independent - Campos	6 - 0
- Campos - Rtiu La Victòria	1 - 3
- Manacor - Campos	11 - 1
- Campos - Platges Calvià	1 - 8

El partit contra el Manacor va ser el límit de la paciència dels entrenadors i directius i la setmana que va venir davant decidiren separar de l'equip un grup de jugadors que eren, com aquell que diu, titulars indiscutibles emperò no varen demostrar ser capaços d'estar el seu lloc. Després d'aquesta acció disciplinària els resultats no han millorat, emperò almanco els jugadors que han quedat fan tot el que poden, s'esforcen i no es barallen entre ells. Un que fa tot el que pot no està obligat a fer res més.

CADETS

Aquest equip després d'un inici de temporada difícil va encadenar una sèrie de victòries. Després d'això la irregularitat és la seva característica, ha realitzat bons partits com els de Felanitx i Manacor, malgrat el resultat; o s'han perdut damunt el camp com el dia del Badia. Els resultats del mes de novembre han estat:

- Felanitx - Campos	2 - 4
- Campos - B. Cala Millor	0 - 3
- Manacor - Campos	4 - 2

INFANTILS

Fantàstic: és tot el que hem de dir nosaltres, la resta ho diuen els números. 9 partits guanyats i 1 derrota amb 41 gols a favor i només 3 en contra. Els darrers resultats obtinguts són:

- Campos - Sallista	2 - 0
- Avance - Campos	1 - 3
- Campos - Cardessar	3 - 0
- Binissalem - Campos	0 - 5

BENJAMINS

Aquest equip també ja ha trobat el seu camí i després d'un gran mes de novembre, on han guanyat tots els partits marcant 33 gols i encaixant-ne 1, ja han pujat als primers llocs de la classificació. Els resultats parlen:

- Penya B. Llubí - Campos	0 - 10
- Campos - C.E. Llubí	3 - 1
- C.E. Constància - Campos	0 - 13
- Campos - Algaida	7 - 0

FUTBOL 7

Encapçalen la classificació sense conèixer la derrota i golejant al contrari. Aquest passat novembre derrotaren als Manacorins, un equip que juntament amb el Manacor i el Campos ha d'encapçalar la classificació.

- Campos - At Manacor	15 - 0
- Manacorins - Campos	1 - 8
- Campos - Mariense	11 - 1

Redacció d'esports

Damunt: Emilio Cayuela (Entrenador), Manolo Gil, Baltasar Rigo, Pere Cayuela, Patxi Blasco, Andreu Mas, Joan Obrador, Rafel Adrover I, Jordi Ribas, Sebastià Ballester (Entrenador).

Abaix: Emilio Marín, Bernat Ginard, Francesc Corbalán, Cosme Garcias, Jaume Mas, Ramon Juan, Nito Vanrell, Rafel Adrover II, Joan Barceló.

Fora de banda

En aquest començament d'any, que tots desitjam que sigui molt bo per a l'esport campaner, caldria fer un petit balanç de la primera volta del C.E. Campos a la Tercera Divisió.

Podem dir sense por d'equivocar-nos que l'equip, a casa, ha sabut contentar l'afició. Els 6 punts perduts a casa no semblen excessius si tenim en compte que han passat per aquí equips com el Manacor, Mallorca B, Poblense, Badia i Sp Mahonés entre d'altres. El que pot ser preocupant, tal vegada, sigui el pobre bagatge que el Campos ha tret de fora camp. Només s'ha aconseguit un punt i en un camp on no s'esperava treure res, el del Platges de Calvià. S'ha deixat de puntuar en camps en teoria accessibles com el del Pollença, Binissalem i Felanitx.

De tota manera el que és més important, malgrat que els resultats també ho siguin, és la imatge de l'equip damunt el terreny de joc. Només la inexperiència ha privat a l'equip de tenir un parell de punts més dels que té, ja que, en quant a joc, l'equip ha aguantat davant els equips que millor futbol fan a la Tercera Divisió. I això és el que importa, Molt ens hauríem de preocupar si en lloc de tenir un equip que intenta jugar a futbol tenguéssim un equip que es limita a destruir el joc del contrari. Per tant no cal preocupar-se, encara, excessivament perquè l'equip entrenat per Guillem Mascaró se'n pot sortir bé d'aquest repte, depèn bàsicament d'ells

Pep Toni Sala Toral

Bàsquet

El mes de desembre ha estat fluixet a causa de les festes ja que s'han jugat pocs partits.

L'equip Senior Femení ja ha acabat el Trofeu Esports Serra ocupant la tercera posició del seu grup. El millor de tot que s'ha pogut treure d'aquest torneig és que si juguen com han jugat gairebé tots el partits aconseguiran una bona classificació en la lliga que començarà al gener.

Els al.lots del Junior Masculí continuen lluitant, emperò també irregulars. En no centrar-se des d'un principi en els partits fa que el magnífic joc que han mostrat en molts moments dels partits no serveixi per sumar victòries.

Les jugadores del Cadet Femení continuaven guanyant partits, emperò el mal joc mostrat va fer que perdessin un partit que haurien pogut guanyar si haguessin jugat els 40 minuts de partit i no una estona sí i una no. Esperem que les vacances els hagin servit per a centrar-se.

El cadet Masculí continua sense conèixer la victòria en aquesta temporada, si bé van millorant de mica en mica. Pel que fa referència al petit problema conductual que tenien sembla que ha entrat en vies de solució.

I això és tot, tornaré a contar-vos coses el mes que ve.

Miquel Oliver i Bauçà

— El trofeu "Esports Serra" preparació per al senior femení

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Siguem generosos
i solidaris
donant sang.

Pesca

Dins el passat mes de desembre hi va haver la prova President, el dia 4, prova a la modalitat de Roquer que premia al peix més gros pescat. En aquest cas el trofeu fou per en Pep Garcia amb una peça de 330 grams.

Peix fresc i molt, fou el destacable de la prova de Nadal, que el dia 18 i en vistes a les festes, cada any reuneix a un gran nombre de pescadors, fins a 25 enguany.

A aquesta prova hi ha les dues modalitat predominants al Club de Campos, són el Roquer i el Grumeig. Per cada una d'elles hi ha dos trofeus, un per peça major i un per pes.

A Grumeig, en Guillem Lladó va agafar un total de 7255 grams, quasi res, és clar, va esser el guanyador quan a pes. I quan a la peça més guapa, fou la den Buenaventura Campos de 485 grams.

I a Roquer, tres quarts del mateix, perquè en Toemu Salas aconseguí

— Miquel Ginard, rebent el trofeu de mans del president del Club de Pesca Campos, Tomeu Julià.

agafar 3760 grams de peix, que tampoc és palla, i per peça major, el triomfador va esser en Miquel Ginard, peça de 250 grams.

Ja veurem dins aquest nou any si seguiran anant tan bé les coses. Fins una altra.

Jaume Clar

Colombofília

Venda - Subhasta dels coloms de Sebastià Serra, Banyat

Diumenge passat dia 8 de gener i organitzada pel Club Colombòfil Campos es va dur a terme una venda-subhasta de la totalitat dels coloms del recentment desaparegut Sebastià Serra Pons -En Sebastià Banyat-, soci del club.

La subhasta, que va tenir lloc al local de l'Ajuntament de Campos situat a l'avinguda Jaume II cedit per l'esdeveniment, va ser un gran èxit de públic ja que varen assistir colombòfils de tota l'illa. Es varen vendre tots els exemplars de colom missatger que varen sortir a subhasta (quasi 200) i la cotització màxima va ser 46.000 pessetes, pagades per una parella que havia fet una volta de gran fons (750 Km).

— Un moment de la subhasta dels coloms de Sebastià Serra.

Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al: 65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)

Escacs

Comença el joc!

FRANCESC POMAR A PREFERENT

Francesc Pomar, fins ara jugador de 1ª categoria, ha estat participant al Campionat de Mallorca, juntament amb en Guillem Manresa i en Miquel Mulet. En Francesc ha estat a les portes d'aconseguir el títol de campió de Primera, però així i tot els 6'5 punts guanyats en les 9 rondes li han bastat bé per ascendir a categoria Preferent. En Guillem tampoc no ho ha fet gens malament, acumulant un total de 6 punts, i en Miquel, amb un 50% (4,5 p.) s'ha classificat per al Campionat de Balears Juvenil que s'ha celebrat aquest mes de gener. En aquest campionat s'ha trobat amb el nivell elevat (pensem que hi han pres part els vuit millors juvenils), quedant el setè classificat, amb 2 punts. Cal destacar, però, unes meritoris taules amb el campió i amb el tercer, i això vol dir que la diferència no és tan grossa com indiquen els punts.

MIQUEL OLLERS, CAMPÍO DEL TORNEIG SOCIAL

De màxima igualtat es pot qualificar aquest darrer torneig jugat a Ca'n

Nina durant els mesos de novembre i desembre, i en el qual va acabar imposant-se Miquel Ollers, empatat a punts però amb el segon classificat, Joan Pomar. En Miquel, màxim candidat a priori per ocupar el primer lloc, no ho ha tengut gens fàcil aquest any, perquè, a més de cedir tres taules, s'ha trobat no amb un aspirant clar, sinó amb tres: així, a la darrera jornada la situació era ben atípica, amb quatre jugadors empatats a 3'5 punts i compartint el liderat (Miquel Ollers, Joan Pomar, Miquel Mulet i Pedro Ramis). Tots quatre jugadors tenien possibilitats d'endur-se'n el primer trofeu, però en Miquel Mulet era l'únic que, pel fet d'haver jugat ja amb els contrincants més forts, si guanyava la seva darrera partida no depenia de ningú més per quedar primer. Però la jornada es va resoldre amb victòries de Miquel Ollers sobre Pedro Ramis i de Joan Pomar sobre Antoni Ballester i amb unes taules a la partida entre en Miquel Mulet i en Miquel Ramis, molt apurat de temps a les darreres jugades.

Al final, només trofeu per als tres primers, però això sí, cava per tothom

obsequi de Ca'n Nina.

Per altra banda, dia 4 de febrer comença el Campionat de Mallorca per equips, la "lliga" dels escacs. El nostre poble hi és present, com cada any, amb un equip a la màxima categoria, el Campos A de preferent. Pel que fa al Campos B (abans militant de 3ª Regional), el seu objectiu ha d'esser mantenir aquesta nova categoria de 2ª Regional que tants d'anys li ha costat aconseguir. Es presenta una temporada més llarga que en edicions anteriors, amb tretze rondes pel davant, així que ara just som al principi, però la il·lusió ha d'esser ben igual de forta cada dissabte.

Damià A. Verger

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

*Siguem generosos
i solidaris
donant sang.*

Distribucions

Baltasar Covas

Aigües de Font, Sucrs Rostoy,
Vins Ribera de Ebro, Cerveses, Làctics...

Almeria, s/n. (Es Colomer) • Tel. 65.01.98
07630 CAMPOS

A Campos a 100 m. ronda Felanitx
- Santanyí, llogam local de 350 m², re-
partits en 200 m² baixos i 150 m² pis,
amb servei de llum i aigua.

Informació:
Tel. 65.00.31
a partir de les 19 h.

Fotos d'antany

Foto: Mateu Lladonet

Els partits de futbol -dos cada any- que jugaven el Campos i el Ses Salines, allà pel final de la dècada dels anys 60, eren apoteòsics. Tothom s'hi jugava la sang i el fetge. Emocionants sempre, els resquills, els cops i les ferides eren cosa d'un no res. Hi havia una mica de tot, davant una assistència de públic nombrosíssima.

Aquesta foto és feta l'any 1969, a l'antic camp de Ses Forques, per Mateu Lladonet. Hi podem veure, lesionat, Àngel Bauçà, ajudat a retirar-se del camp de joc pel campaner Damià Huguet i els jugadors saliners Julià Panadés i Antoni Bonet. Temps d'un temps, quan l'eufòria era molta.

34

Per a la inauguració d'una nova oficina a Campos, necessitam personal per a cobrança i altres gestions.

Imprescindible horabaixes lliures.

Informació:

Carrer Major, 12 - 1er. A - Campos

(Damunt "La Caixa")

Atendrà: Sr. Pau

RESSÒ

Revista mensual

ANY 8

Gener 1995 • N.º 66

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinador Eports:

Miquel Oliver

Coordinadora Seccions Fixes:

Antònia Sitjar

Coordinadora Publicitat:

Maria Bauçà

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

FOTO PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

225 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i impressió:

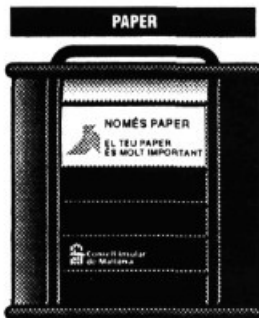
ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

El teu esforç pot ajudar a protegir el medi ambient

Selecció dels fems i utilitzant els contenidors apropiats

Aprofita els Punts Verds

PAPER

CONTENIDOR RECTANGULAR BLAU

Sí tot tipus de paper, preferentment d'oficina, revistes, diaris...

No papers bruts, amb restes de menjar, oli...

CARTÓ

CONTENIDOR RECTANGULAR BLAU

Sí cartons de tot tipus, doblegats o tallats perquè ocupin poc espai.

No tetrabricks, perquè tenen una làmina plastificada o d'alumini a dins.

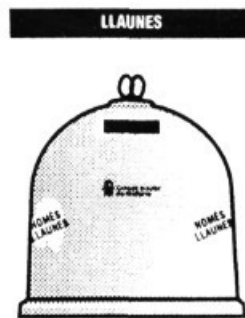

ROBA

CONTENIDOR IGLÚ VERMELL

Sí roba i sabates que es puguin tornar a utilitzar.

No roba bruta. Sabates molt gastades.

LLAUNES

CONTENIDOR IGLÚ PLATEJAT

Sí llaunes de begudes i de conserves

No altres objectes metàl·lics

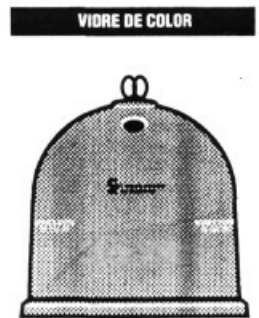

VIDRE BLANC

CONTENIDOR IGLÚ BLANC

Sí botelles i pots de vidre transparent sense els taps

No taps ni bombetes.

VIDRE DE COLOR

CONTENIDOR IGLÚ VERD

Sí botelles de vidre no transparent (verd, ambre...) sense els taps

No taps ni bombetes.

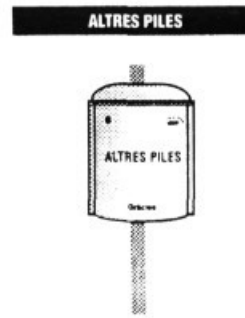

PILES DE BOTÓ

CONTENIDOR GROC

Sí tan sols piles de botó. Els comerços poden sol·licitar un contenidor propi que recollirà l'Ajuntament.

No altres tipus de piles.

ALTRES PILES

CONTENIDOR GROC

Sí tots els altres tipus de piles que no siguin de botó

No piles de botó.

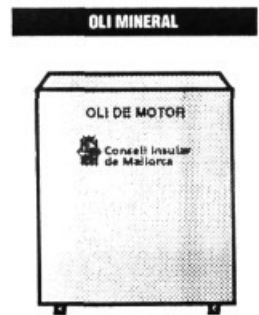

OLI DOMÈSTIC

CONTENIDOR QUADRAT TARONJA

Sí oli comestible que ja no s'utilitza (d'oliva, soja, gira-sol...)

No oli de maquinària

OLI MINERAL

CONTENIDOR QUADRAT GRIS

Sí oli de maquinària.

No oli d'alimentació.

TRASTOS VELS

CONTENIDOR METÀL·LIC GROS

Sí objectes i trastos que ja no s'utilitzen. Si són molt voluminosos és preferible telefonar al servei gratuït de recollida

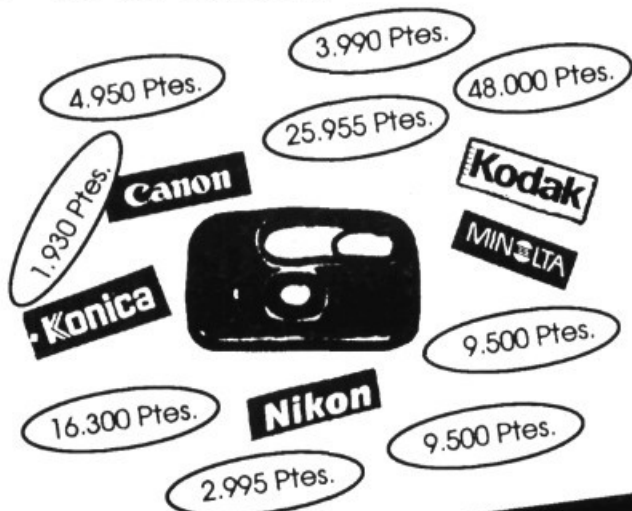
No restes de jardineria.

APROFITA ELS
PUNTS VERDS

CENTRES DE
RECOLLIDA
SELECTIVA DE
RESIDUS

REGALS PER A PRIMERA COMUNIÓ

- ✓ Que agraden
- ✓ Que donen profit molts d'anys
- ✓ De tos els preus

**A CA'N VIDAL PODEU TRIAR.
ELS MODELS MÉS INTERESSANTS
DE LES MILLORS MARQUES**

IMPRES POSTAL
SENSE DIRECCIÓ

Especialistes des de 1919

FINS DIA 28 DE FEBRER

AL COMPRADOR DE CADA CÀMERA
O PRISMÀTICS DE MÉS DE 5.000 Ptes.
LI REGALAM UNA CÀMERA D'UN SOL ÚS

EL MILLOR RECORD DEL SEU DIA...

...I DEL DE TOTA LA FAMÍLIA

**A CA'N VIDAL PODEU TRIAR.
LA MÉS COMPLETA GAMA
DE QUALITATS, TAMANYS I PREUS**

- INVITACIONS FOTOGRÀFIQUES
a partir de **344 Ptes.**
- RETRAT D'ESTUDI
de **1.975 Ptes.** a **99.500 Ptes.**
- MARCS I PORTAFOTOGRAFIES
de **250 Ptes.** a **79.780 Ptes.**
- RECORDATORIS
a partir de **253 Ptes.**
- REPORTATGES FOTO COMPLETS
a partir de **43.500 Ptes.**
- REPORTATGES VÍDEO
a partir de **49.800 Ptes.**

Professionals des de 1919

I ARA ...

...UN REGAL SORPRESA PEL COMBREGADOR
EN TOTES LES RESERVES DE DATA CONFIRMADES
DURANT TOT EL MES DE FEBRER.
APROFITAU-LO
PERQUÈ ESPERAR MÉS ENDAVANT...